

9.98

சிவமயம்

தித்திரமேஷ்

காஞ்சி

அருள்மிகு ஞான வயிரவர் கோயில்
மகா கும்பாபிஷேக மலர்

Sitheramerly Arulmihu Gnana Vairavar Temple
MAHA KUMBAPHISHEKA MALAR

13-7-1981

சந்திரிக்கா அரிசி ஆலை

உரிமையாளர்: M. M. வேலாயுதம்

சித்திரமேழி ஞான வெறவப் பெருமானின் கும்பாபிஷேகம்
இனிது நடைபெற்று எல்லோருக்கும் அருள் புரிய
வாழ்த்துகிறோம்.

சம்பா, நாடு, பச்சை அரிசி வகைகளை
சில்லறையாகவும் மொத்தமாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சந்திரிக்கா அரிசி ஆலை

மண்ணர் ரேட், வேப்பங்குளம்,

வ வி யா.

D. Jan 1973

நூல் வெரவர் துதி

முன்னவன்றீ முடிவிலா முழுப்பொருளாம் | விநாயகனின்
பின்னவன்றீ எமையாறும் பிஞ்ஞகன்றீ எல்லாமாய்ச்
சொன்னவன்றீ சோதியாய் நின்றவன்றீ வினைதீர்த்த
பொன்னவன்றீ போகமாய் எவ்வுயிர்க்கும் | புனிதநீயே.

ஆக்கம்:— சுவப்புலவர், வித்துவான் திரு. வி. செல்லையா

அருள்மிகு ஞான வைரவப் பெருமான்

சமர்ப்பணம்

இளவாலை சித்திரமேழி அருள்மிகு ஞான வயிரவர் ஆலயத்தின் தும், வினைகரதும், புதிதாக அமைக்கப் பெற்ற முருகன் ஆலயம், சுந்தரவிமானங்களதும், மணிக்கூட்டுக் கோபுரம், ஞமலிபலிபீடத்து னதும், திருமஞ்சனப் பெருவிழா நிகழ்ச்சிகளையும் நிழற்படங்களையும் தாங்கி ஆசியுரை, வாழ்த்துரை, ஆலயவரலாறு முதலாங் கட்டுரை களைத் தன்னகத்தே கொண்டும் ஞானவயிரவப் பெருமானின் பக்தர் களின் உள்ளங்களை மலர்த்தி ஞான ஓளிவீசி வெளிவரும் இம்மலரினை ஞான வயிரவப் பெருமான் திருவடிகளில் சமர்ப்பணமாக்குவோமாக.

மலர்க் குழுவினர்.

மலர்க் குழுவினர்

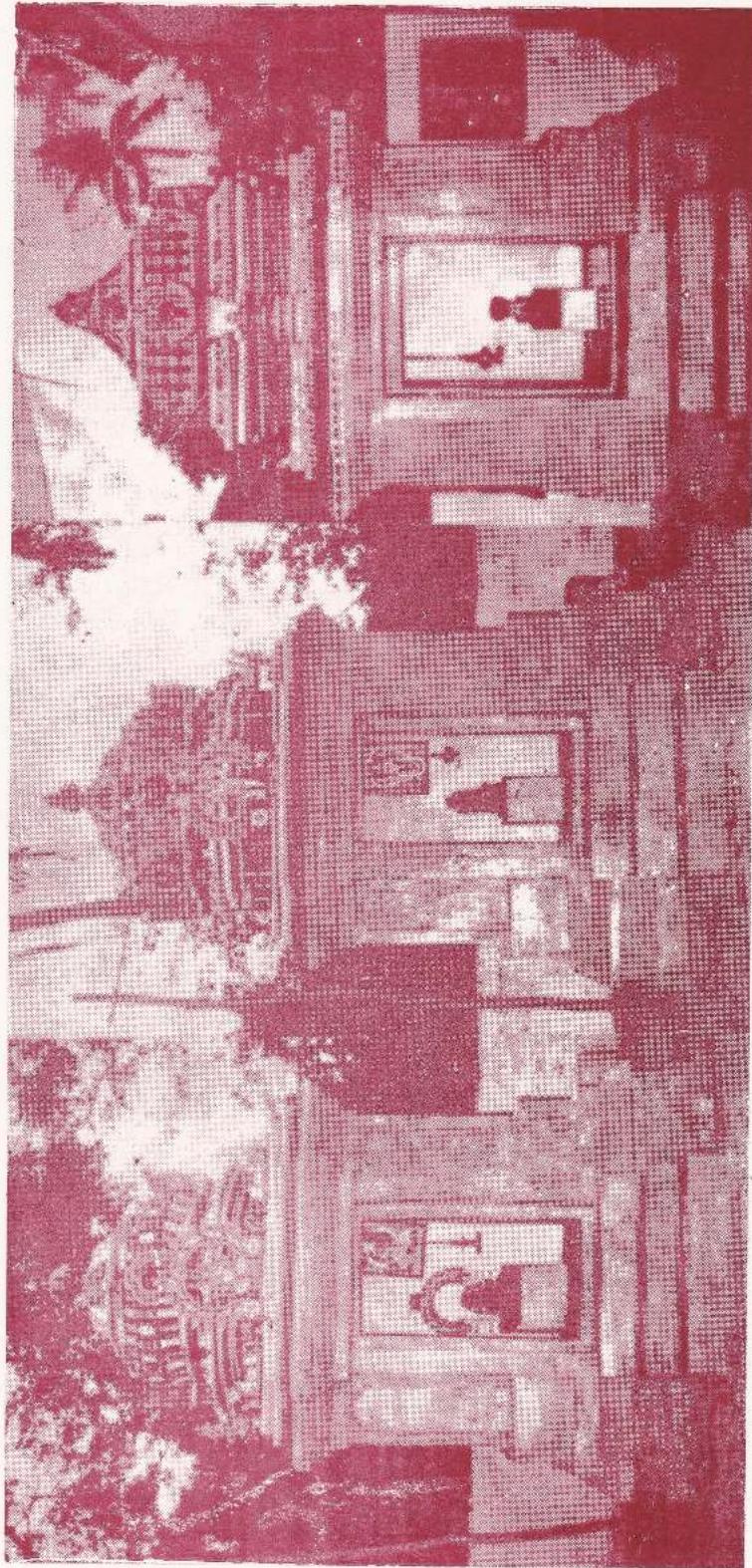
சௌவப்புலவர், வித்துவான்: திரு. வ. செல்லையா.

சௌவப்புலவர்: திரு. ச. செல்லத்துறை.

திரு. க. நாகரத்தினம்.

திரு. வ. மயில்வாகனம்,

திரு. கா. சீவராசா.

- (1) அன்ஸ்மிகு வீதாயகம் பெறுமான் (பிரகார ஆலையம்)
(2) புதிதாக அனைக்கப்பட்ட ஶநி பாலஷ்டுகேன் (பிரகார ஆலையம்)
(3) நாகதம்பிரான் (பிரகார ஆலையம்)

சித்திரமேழி அருள்மிகு ஞான வயிரவர் கோவில் மகா கும்பாபிஷேகப் பிரதம சிவாசாரியார் கிரிமலை நகுலேஸ்வர ஆதின முதல்வர்
ஸ்ரீதிட்டாகுரு ஸஹநு கு: நகுலேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்கள்
வழங்கிய

ஆ சிறி ரை

| அரித்தினும் அரிதாகிய மாணிப் பிறவியைப் பெற்ற நாம் சிறந்த சிவ தஞ்சங்களைச் செய்தல் வேண்டும். இக் கஞ்சங்கள் எல்லோர்க்கும் கிடைக்கப் பெறுவது அல்ல. தவறும் தவமுடையார்க்கே யாகும். ஆதலின் முற்பிறப்பில் செய்த தவத்தின் பயனாக இப் பிறப் பில் ஆலயம் அமைத்தல். அதனைப் புனராவர்த்தனம் செய்தல் முதலாம் நற் கஞ்சங்களைச் செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

சிவ தஞ்சம் பலவற்றிலும் திருப்பணி முற்றுவித்துக் கும்பாபிஷேகம் செய்தல் முதன்மை பெறுகிறது. இச் சிவ தஞ்சத்தை முற்று வித்துச் சித்திரமேழி அருள்மிகு ஞான வயிரவ ஆலய பரிபாலன சபையார் மகா கும்பாபிஷேகம் என்னும் பெருஞ்சாந்தியை செய்யத் திருவகுள் பாலித்துள்ளது.

ஆலயம் புதுப் பொலிவுடனும், அருட் பொலிவுடனும் மினிர்கின்றது. சித்திரமேழிப் பதி விழாக் கோலம் பூண்டுள்ளது. அவ்வூர் மக்கள் சைவத் திருவுடன் பொலிந்து காணப்படுகிறார்கள். இவை எல்லாம் என் அகங் கண்ணில் தோன்றுகின்றன. எல்லாம் வல்ல ஞான வயிரவப் பெருமான் குடுமுழுக்குப் பெற்று அவ்வூர் மக்களுக்கும் ஏனைய சைவ மக்களுக்கும் அருள்பாலிக்க வேண்டுமென்று வேண்டு ஆசி கூறுகின்றேன்.

*
சிவமயம்

சித்திரமேழி அருள்மிகு ஞானவைரவர் கோவில் நித்தியகுரு
**சிவ ஸ்ரீ ந. இராமச்சந்தரக்தருக்கள் அவர்கள் வழக்கிய
ஆசியர்.**

விரித்தபல் கதிர்கொள் சூலம் வெடிபடுதம் ருகம்கை
தரித்ததோர் கோலகால பைரவனுகி வேழம்
உரித்துமை அஞ்சக்களுடு ஒன்றிரு மணிவாய் விள்ளச்
சிரித்தருள் செய்தார் சேறைச் செந்நெறிச் செஸ்வனுரே:

— அப்பர் சவாமிகள் :

எங்கும் நிறைந்த எல்லையற்றபரம்பொருள் ஆண்மாக்களை உய்வித்தற்காக எண்ணில்லா மூர்த்தி பேதங்களாக நின்று அருள்புரிகின்றார். அறியாமையைத் தரும் ஆணவ இருளை மறக்கருணையால் அகற்றி ஞான ஒளியை நல்கும் மூர்த்தமே ஞானவைரவ மூர்த்தியாவார்.

பண்டு தொட்டு இன்றுவரை சைவாசார சீலர்கள் பல்லரத் தன்னகத்தே கொண்ட ஊர் சித்திரமேழி. இங்கு கொன்றைமர நீழவில் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்றார் ஞானவைரவப் பெருமான்.

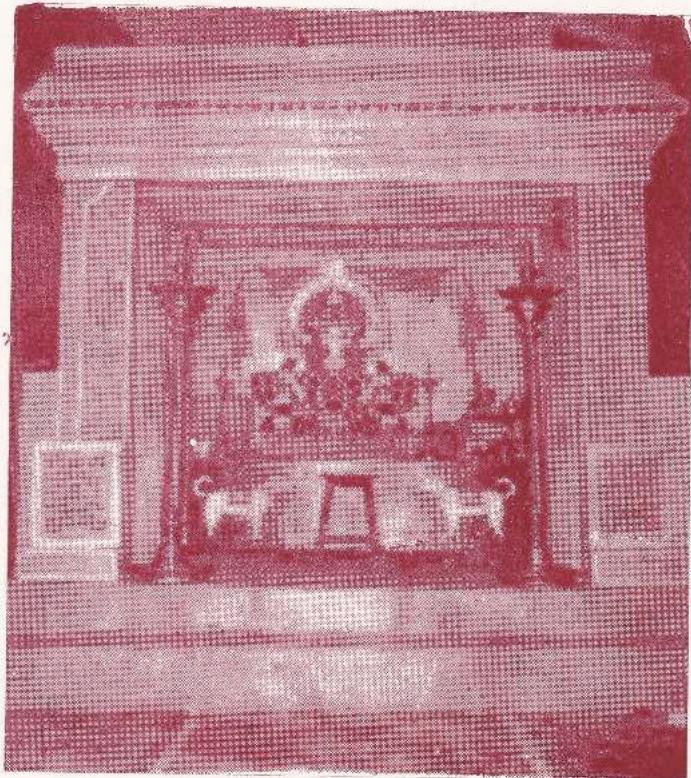
ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திர வடிவில் வளைந்து வளர்ந்து என்றும் குன்று இளமையுடன் விளங்குவது இத்தல விருட்சம். பெருமானின் கோழுகிக்கருகில் அபிஷேகத் தீர்த்தத்தில் வளர்ந்து நித்தமும் பெருமானுக்குத் தன்னிழல் பரப்பிப் பொன்புச் சொரிகின்றது. சிவனுக்குரிய திருக்கொண்றையே சிவனின் வேருகாத ஞானவைரவப் பெருமானின் தலவிருட்சமாகத் திகழ்வது இத்தல விசேடத்துக்கோர் எடுத்துக்காட்டு.

காலத்துக்குக் காலம் அன்பர்களின் கணவில் காட்சிதந்து அனுக்கிரகம் புரிவதும் திருப்பணிகளை முற்றுவிப்பதும் மூர்த்தி விசேடமாகும். மலேசியா நாட்டில் வாழும் அன்பர்களுக்குக் கூடக் காட்சியளித்து அருள்புரிந்து கருத்துக்களை முடித்த அற்புதங்களும் அனந்தம்.

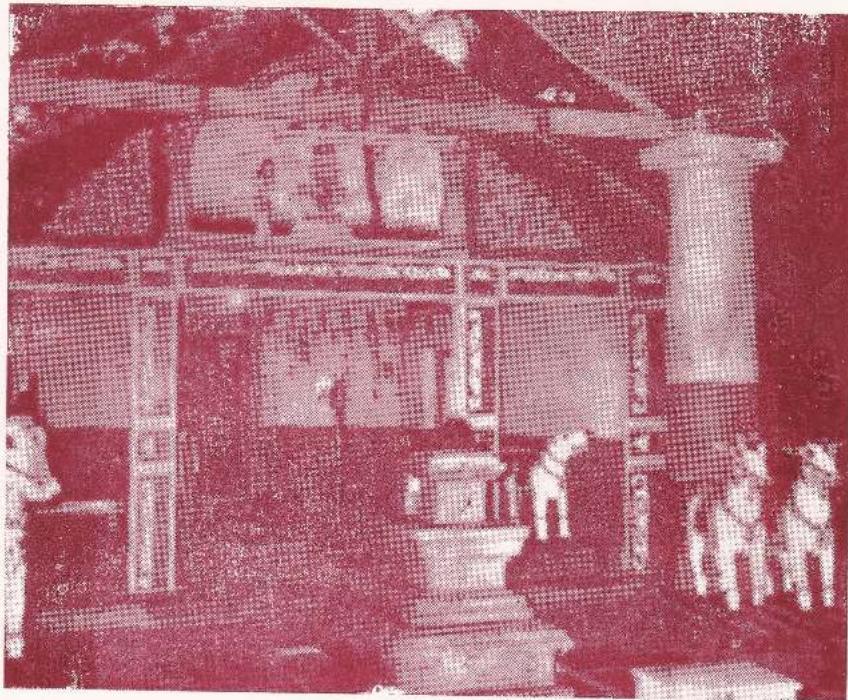
மூலமூர்த்திக்குச் சுந்தர விமானமும் உற்சவமூர்த்திக்கும் பரிவார மூர்த்திகளைக் கிணுயகர், முருகன், நாகதம்பிரானுக்குத் துளித் துளி கோயில்களும் வசந்த மண்டபம், மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் என்பனவும் புதிதாயமைத்துப் புனராவர்த்தன நூதனப் பிரதிஷ்டா அஷ்டபந்தன மகாகும்பாபிஷேகம் இன்டே நிகழ இருப்பது பெருமானின் திருவருளாலேயாம். கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாகப் பெருமானுக்குச் சலம்பூவொடு தூபதீபம் எடுத்தவேயன்றிப் பிறிதொன்றும் செய்தறியாத என்வாழ்வில் கிடைத்த பெரும்பேறு பெருமானின் மகாகும்பாபிஷேகம் என்றே கருத்துகின்றேன்.

விடா முயற்சியுடன் பற்பல விதங்களில் பணிபுரிந்து இத்திருப்பணியை முற்றுவித்த அடியார்கள் அனைவர்க்கும் ஞானவைரவப் பெருமானின் நல்லருள் கிடைக்க ஆசிரவதிக்கின்றேன்.

வளைக்கம்.

வசந்தமண்டபத்தில் உற்சவமூர்த்தி

தம்ப மண்டபத்தில் ஞானி பலிபீடம்

—
சிவமயம்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பதிவரளர் (ஜெவு)
மும்மொழிக்கொண்டல், பேராசிரியர்
ப. திருநானசம்பந்தன் M. A., L. T. அவர்கள்
வழங்கிய

வாழ்ந்துறை

சிவபெருமான் மூர்த்தங்கள் பல. அடியாருக்கு முத்தியளிக்கும் போது உமையொருபங்கராய் இடபாருடராய் சௌம்ய மூர்த்த மாகக் காட்சியளிப்பார். தினின் புரிந்து உயிர்களுக்கு ஊறுவிளைவிக்கும் தினினயாளர்களை ஒறுத்தற்கும் அழித்தற்கும் ரெளத்திர மூர்த்தத்தை மேற்கொள்வார். அத்தகைய மூர்த்திகள் தாம் காலச்சம்ஹாரம் மூர்த்தியும் பைரவ மூர்த்தியும்.

தன் முனைப்புடன் செருக்குற்றுச் செயலாற்றிய பிரம கேவனிச் தலையைக் கொட்டவர் பைரவர். அவர் சிவனெனவே கருத்திருக்க பெற்றியடையவர் என்பதை நாம் நினைவு கூர்தல் வேண்டும்.

சித்திரமேஹி அருள்மிகு ஞான வைரவர் கோவில் புனராவர்த்தன நூதனப் பிரதிஷ்டா அஷ்ட பந்தன மகா கும்பாபிஷேகம் நடத்தத் திருவருள் பாலித்துள்ளது. அடியார்கள் அதிற்கலந்து எம்பெருமானின் அருட்பிரசாதத்தைப் பெறுவாராக.

மகா கும்பாபிஷேகத்தை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் மலர் அனைவரது கரங்களிலும் பொலிவுற்று இதன் கணுள்ள கருத்துக்கள் உள்ளத்தில் மலர்ந்து, வாழ்வில் மினிர வேண்டுமென்று வாழ்த்துகிறேன்.

சிவமயம்

கொழும்பு பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்

க. பாலகுப்பிரமணியம்,

B.Sc (Ceylon) Ph.D (Indiana) F.I.C. (Ceylon); Ch: Chemist உயிரிரசாயனத்துறை.

அவர்கள் வழங்கிய

வார்த்தை

சித்திரமேழியில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஞானவியிரவப் பெருமான் வேண்டுவனவற்றை எல்லாம் வேண்டுவோருக்கு ஈகின்றார். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் ஆகிய பஞ்சகிருத்தியங்களையும் புரிந்து ஆதியும் அந்தமுமில்லா அரும் பெரும் சோதியாகிய எம் பெருமான். சைவசமயத்தில் பிறந்தோருக்கும் சைவசமயத்தைத் தழுவி நிறபோருக்கும் அருள்புரிகின்றார். நம் ஊரவர்களுக்குப் பல தடவைகளில் காட்சி கொடுத்தருளியிருப்பதை அவர்கள் கூற்றிலிருந்து அறி கின்றோம். சித்திரமாமேழியில் கோயில் கொண்டருளிய ஞானவியிரவப் பெருமானின் கருணைப் பெருக்கு இவ்லூரின் செழிப்புக்கும் சிறப்புக்கும் காரணமாக உள்ளது. இவ்வருள் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டையும் இலங்கையையும் கடந்து ஏனைய நாடுகளிலும் நிலவியுள்ளது. தம் அடியார்களும் அன்பர்களும் எந்தாட்டில் எங்கெங்கிருந்தாலும் அங்கங்கெல்லாம் அவர்களுக்குத் தரிசனம் கொடுத்து அவர்களின் குறைகளை நிவிர்த்தி செய்கின்றார். இம்மாபெரும் இயல்புகளையுடைய சிவனின் மூர்த்தமான ஞானவியிரவருக்கு இவரின் அடியவர்கள் பெருங்கோயில் அமைத்து இவ்வருடம் கும்பாபிஷேகம் செய்வது வரலாற்றில் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு இம்மலர் ஏதுவாக அமைவதுபற்றி நாம் பெருமைப்படுகின்றோம்; வரவேற்கின்றோம்; வாழ்த்துகின்றோம்.

இம்மாபெரும் பேறுகளையும் செல்வத்தையும் ஞானவியிரவர் நமக்கு நல்குவார் என்று அகக் கண்ணால் உணர்ந்த எமது மூதாதையரின் அறி வையும் ஆற்றலையும் எண்ணும்போது நான் வியப்படைகின்றேன். இவர்களின் அடியில் பிறந்த எனக்கும் ஏனைய அன்பர்களுக்கும் இஞ்ஞான அறிவையும், ஈசனை அடையும் பாக்கியத்தையும் பெற இவ்வாலய கும்பாபிஷேக தினத்தில் நாங்கள் வணங்கி நிறபோமாக. இம்மலருக்கு வாழ்த்துரை எழுதும் பேற்றை மகிழ்ச்சியுடனும் தாழ்மையுடனும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

அன்பர்கள் அனைவரும் கும்பாபிஷேகத் திருநாளில் கலந்து ஞானவியிரவரின் அருளைப் பெற்று ஏகுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

சிவமயம்

கோலாலம்பூர், மலேசியா

சின்னம்பு அப்புத்துரை அவர்கள்
அளித்த

வாழ்த்துரை**செவப் பெருமக்களே!**

யாழ்ப்பானம் இளவாலையில் குடிகொண்டிருக்கும் சித்திரமேழி அருள்மிகு ஞானவைரவர் கோவில் கும்பாபிஷேக விழாவைக் கொண்டாடும் பக்த கோடிகளுக்கு என் நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திருஞானசம்பந்தரும் சுந்தரரும் அருள்பாலித்த புனிதமன்னில் ஞானவைரவப் பெருமானுக்குக் கும்பாபிஷேகம் செய்வது கடல் கடந்து வாழும் என்னைப்போன்ற பக்தர்களுக்குப் பேரின்பத்தை உண்டாக்குகிறது.

இப்புனித பொன்னில் பக்தகோடிகளாகிய உங்களோடு நானும் ஒருவனுக இருக்கிறேன். ஞானவைரவப் பெருமான் எல்லாப் பக்தர்களுக்கும் அருள் பாலிக்க இறைஞ்சுகிறேன். இந்தக் கும்பாபிஷேக வைபவத்தைச் சிறப்பாக நடத்த முன்வந்துள்ள ஞானவைரவ ஆலயபரிபாலன சபையினருக்கு எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

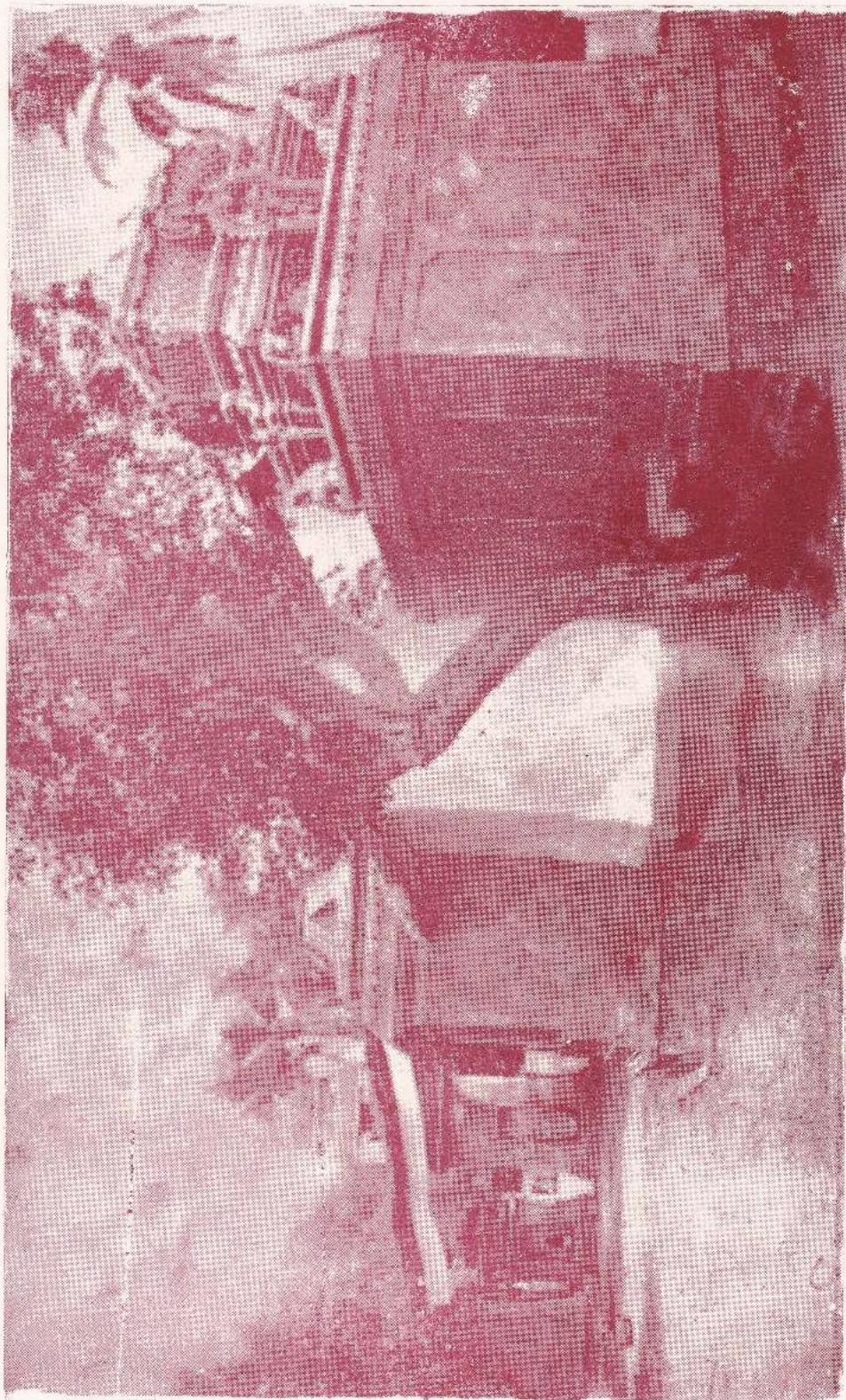
செவம் தழைக்கக் கடல் கடந்து வாழும் என்னைப்போன்ற பக்தர்களின் ஆதரவு எப்போதும் உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு ஞானவைரவரப் போற்றும் எல்லா மெய்யன்பர்களுக்கும் எனது அன்பு வணக்கம்.

அன்பே சிவம்

கடல் நிரம்ப நீர் உள்ளது; ஆனாலும் அஃது ஆவியா காது. அதை ஆவியாக்கி மேகமாக்கக் கதிரவன் வேண்டும். இறைவனஞ்சுள்ளி எதுவும் நடக்காது. ஆன்மா அயராமல் இறைவனையே அன்பு செய்ய வேண்டும். கல்லி, கேள்வி, சொத்து, சுகம், பட்டம், பதவி இவற்றால் அருள் உதிக்காது; அன்பின் ஆர்வத்தாலேதான் அருள் உதிக்கும். மருள் நிக்கி யாரைத் திருநாவுக்கரசு ஆக்கியது எது? அன்பு. திருவாதநூரை மாணிக்கவாசகர் ஆக்கியது எது? அன்பு. மாணிக்கவாசகர் அன்பினால் சிவமேயானார். அன்பே சிவம். அன்பினின்றே அருள் மலர்க்கு அறிவு கனிவது. எவ்வகையானும் அன்பு செய்க! திருத்தொண்டர் வாழ்வு அன்புத் திறனை விளக்கு கிறது. கண்ணப்பர் அன்பு வழி காட்டுகிறார். அடியார் பெற்ற இன்பமெல்லாம் அன்பின் இன்பமே! அன்புச் செல்வமே செல்வம்: அச் செல்வம் வாழ்வைச் சிவமயமாக்கும்.

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்.

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ମହାନ୍ତିର

கும்பாபிஷேகம்

பேராசீரியர் கா. கைவரசநாதக் குருக்கன், M. A., Ph.D.
யாழ், பல்கலைக் கழகம்.

பிரதிட்டை என்றால் என்ன? இக்கிரியையில் யாகசாலை எதற்காக? கும்பங்கள் எதற்காக? குண்டங்கள் அமைத்துத் தீவளர்ப்பது யாது காரணம்பற்றி? நேரே திருவுருவிலேயே இறைவனைத் தோற்ற வைக்காது கும்பம், குண்டங்கள் முதலிய உபாயங்களைக் கையாளும் நோக்கந்தான் யாது? என்ற கேள்விகளுக்கு உரியவாறு விடை கூறும் முகமாகக் கும்பாபிஷேகக் கிரியை யமைப்பையும் அடிப்படைத் தத்துவத்தையும் சுருக்கி அறியத் தருவது இக் கட்டுரை.

எங்கும் நிறைந்தவன் இறைவன். அவ்வாறிருந்தும் அவனைத் தரிசித்தல் வேண்டியப் பல்லாபிரக்கணக்கான மக்கள் கோவிலையே நாடிச் செல்லுகின்றனர். இதனால் ‘அவன் எங்கும் உள்ளன’ என்ற சிறப்பு குன்றுமோ வெனின், ஒரு பொழுதும் குன்றுது. சிக்கலான இக் கேள்விக்குத் தெளிவான விடை பகருகின்றது சிவஞான சித்தியார் (12-3-4). பசுவின் உடலைங்கணும் பால் பரந்து கவறியுள்ளது. எனினும் அது மூலைகளின் வழியேதான் வெளியேறுகின்றது. அதே போன்று எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் இறைவன் குறிப்பிட்ட இடத்திலேயே சிறப்பாக வெளிப்போந்து அருள் சரப்பான். இவ்வாறு அருள் பெருக்குமிடம் குருவிங்க சங்கமமெனச் சமய நூல்கள் கூறும். இம் முன்றனுள் இலிங்கத்தில் இறைவன் தோன்றியருளுதலையே ஆயை வழிபாட்டில் நாம் உணருகின்றோம்.

இலிங்கம் என்பது அடையாளம் எனப் பொருள் பெறும். இவ்வடையாளம் சிவபெருமானை மட்டிலும் சிறப்பாகச் சுட்டுதல் பற்றிச் சிவவிங்கம் எனவும் பாலாயிற்று. பரம்பொருளான சிவபிரானின் இப்புகளை உணர்த்தும் அடையாளமான சிவவிங்கம், ‘அப்பரமன் இத்தகையன்’ என எமக்குவிளக்கி நிற்கின்றது. அவ்விளக்கத்தின் சுருக்கம்: ‘உருவமில்லாத எம்பெருமானை எவ்வாறு கிரகிப்போம், என ஏங்கு அவமந்து நிற்பார்க்கு உருவங் காட்டியும், ‘எம் போன்று உருவுங் வாய்ந்தவன் இவன்’

பாரெங்கனும் நிறைந்து பாந்து விளங்கும் பரமைன, பால்கறப்பவன் பசுவின் மூலைகளிலூடே பாலைத் தோற்றுவிப்பதைப் போன்று எவ்வாறு குறிப்பிட்ட ஒரிடத்தில் வெளிப்படுத்துவது? இவ்வாறு வெளிப்படுத்தும் இவ்வரிய நிகழ்ச்சியை

நிகழ்த்துபவனே அருச்சகன். கல்வில் வடிக் கப்பட்ட வடிவத்தில் ஆகமங் கூறும் வழி ஷைக் கடைப்பிடித்தே இறைவனை எழுந் தருளச் செய்கிறுன். இது நிகழுமாற்றைச் சிறிது விரிவாக நோக்குவதற்கு முன் பிரபஞ்ச அமைப்பைச் சற்று நனுகி அவதானித்தல் பயன்தரும். பிரபஞ்சத்தில் உள்ள பொருள்களைனத்தையும் எட்டுப் பிரிவுகளுள் அடக்கலாம். இவற்றிற்குப் புறம் பாய பொருளொன்று உண்டு என்றால், அது இவையெட்டும் ஒருங்கு ஒன்று சேரும் வண்ணம் அருள்ளுவம் தாங்கும் இறைவனே ஆகும். மன், நீர், நெருப்பு, காற்று, வெளி எனப்படும் ஜிந்து பூதங்களும் இவற்றுக்குப் புறம்பாய் இருந்து இவை விளங்கவும் வராழவும் ஆற்றல் பெருக்கும் சூரியனும் சந்திரனும், இவ்வேழனின் வேறூரும் நின்று இவற்றை உணரும் எசமானனும் ஆகிய எட்டுமே இப்பிரிவுகள். பிரபஞ்சம் முழுவதும் இறைவன் நிறைந்து நிற்பன் ஆதலால் இப்பிரபஞ்சத்தின் கூறுகளான இவ்வெட்டுப் யொருள்களிலும் இறைவனை உணருகின்றோம். இவ்வெட்டு அம்சங்களையுமடைய மரமன் இதுபற்றி அட்டமூர்த்தி எனச் சிறப்புப் பெற்றவன். எனவே, இவ்வெட்டு அம்சங்களில் நிகழ்த்தும் வழிபாடு அவனது வழிபாடு ஆகும். இவ்வம்சங்களில் இறைவன் எழுந்தருளலைக் காணல் அவனைக்காணவேயாகும். இவ்வடிப்படையிலேதான் சிவாசாரியார் இறைவனைச் சிவலிங்கத் திருமேனியில் எழுந்தருளவித்து அங்கு என்றும் சாந்தித்தியமாக விளங்கும்படி செய்வாற்றுகின்றார். இவ்வாறு நிகழும் கிரியையே பிரதிட்டை எனப்படும்.

பிர என்னும் பகுதிக்குச் சிறப்பாக என்றும், நன்கு புலனாகும்படி என்றும் திஷ்ட என்னும் பகுதிக்கு நிற்றல் என்றும் பொருள் உண்டு. எனவே, பிரதிஷ்டை என்னுஞ் சொல் 'ஏனைய இடங்களில் புலங்குவதைக் காட்டிலும் சிறப்பாக நிலைத்தற்றல்' என்றும் 'ஏனைய இடங்களில் நிற்பதைக் காட்டிலும் நன்கு புலங்கும்படி நிலை நிற்றல்' என்றும் பொருள் படி இந்நிலையை வருவிக்கும் கிரியையே பெறும். இந்நிலையை வருவிக்கும் கிரியையே ஆகமங்கள் கூறும் பிரதிட்டை ஆகும்;

பிரதிட்டை என்னுங் கிரியை கும்பாபிஷேகம் என்னும் மறுபெயரால் வழங்கி வருகின்றது. இச் சொல் பிரதிட்டை என்னுஞ் சொல் போலக் கிரியையின் விளைவைச் சுட்டாது கிரியையின் ஓரமைப்பாகிய முழுக்காட்டுதலை மட்டும் குறித்து நிற்கின்றது. பிரதிட்டை என்னுங் கிரியையில் குடத்தில் நிரப்பப்படும் புனித நீரால் இலிங்கத் திருமேனிக்கு நிகழ்த்தும் நீராட்டுதலே சிகரமான அம்சம். சிகரமான இக் கும்பாபிஷேகமே குடமுழுக்கே-பிரதிட்டையே இறைவனை அகன்ற பரப்பினில்லை வெளிக்கொணர்ந்து ஒருவழிப்படுத்தி எழுந்தருளிநிலை நிற்கச் செய்யுஞ் செல்லிச் சுட்டுகின்றது.

ஆகமங்கள் கூறும் இவ்வுபாயத்தினை, குடநீரால் முழுக்காட்டல் மூலம் இறைவனை எழுந்தருளி நிலை நிறுத்தும் முறையின் சிறப்பினை, வேதாகமங்களைத் துணைகொண்டு நோக்குமிடத்து, இக்கிரியை முறையின் சிறப்பும் உயர் தத்துவமும் புலனாகும். அதைச் சற்று நனுகி நோக்குவோம்.

எங்கும் நிறைந்த இறைவன், புலன் களால் கிரகிக்கப்படாத பெருமான், எமக் கிரங்கி, திருவருள் பாலித்துப் படிப்படியாக எங்கட்டுப் புலனுகிக் கிட்டும் முறையை உபநிடதங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. இதைத் துணையாகக் கொண்டு வகுத்தமைக்கப்பட்டுள்ளது பிரதிட்டை என்னும் கும்பாபிஷேகக் கிரியையாகும். சர்வவியாபி எனச் சுவேதாசுவதரங்களூறும் பகவான் முதலில் சிறு அளவில் மட்டுமே புலனாகும் வண்ணம் ஆகாயமாக வெளிப் படுகின்றன. ஆகாயத்தானும் இந்திரியங்களால் செல்விதாகக் கிரகிக்கப்படாமையால் வாடிவாகச் சற்று விரிகின்றன. ஆகாயத்தினும் பார்க்க வாடு சிறிது அதிகமாக உணரப்படக் கூடியதெனினும் அது கண்ணல் காண்பதற்கு அரிதான ஒன்று அன்றே! இதை அடுத்தநிலை அக்கிநியாக விரிந்தநிலை, இது கட்டுபலனைவதே. இது தூய்மை பெருக்கி எம்மை ஈடேற்ற வல்லது. அக்கிநியைப் பெரிதும் நெருங்கிப்பேணிப் பாதுகாத்துத் தொடர்ச்சியாக

வழிபடுதலின் இன்னல்கள் பல உள். இவ்வின்னல்கள் எதுவும் இல்லாது தானே எல்லாமாய் விளங்குவது நீர். என்றாலும், கிரகிக்கத் தக்கவாறு நீரை ஒரே நிலையில் நிலைபெற நிறுத்தி அங்கு இறைவனைக் கண்டு தொடர்ச்சியாக வழிபடுதல் என்கின்ற தன்று. இதுகாறும் கூறியவற்றினின்றும் வேறானது ஐந்தாவது பொருளாகிய மன். இதனிடத்து இறைவனை நிலைநிறுத்தித் தொடர்ச்சியாகக் கண்டு அவனைக் கிரகித் தல் எமக்கு நன்கு கைகூட வல்ல நிலை. இவ்வாறு இறைவன் அருவநிலையினின்றும் இழந்து ஆகாயம், வாயு, தீ, நீர், மன் ஆகிய ஐந்திலும் நுண்மை அகன்று படிப்படியாகப் பருமை வளரும் வகையில் விரிந்து விளங்குகின்றன. இதை தைத் திரிய உபநிடதம்,

“ப்ரம் ஹண ஆகாச: ஸம்பூத;
ஆகாசாத் வாயு:
வாயோ ரக்நி:
அக்நே ராப:
அத்பய: பிருத்வீ,
என எடுத்தியம்புகின்றது.

இறைவனை முற்றிலும் புலனுகாத நிலையிலிருந்து, பால் கறப்பவன் பசுவுடலெங்கணும் பரந்து சுவற்றிய பாலை முலைகளில் வெளிப்படச் செய்வது போன்று, விக்கிரகத்தில் வெளிப்பட வைப்பதற்காக. இது காறும் கூறிய விரிவு முறை வழிநின்று, விண், காற்று, நெருப்பு, நீர், மன் ஆகிய ஐந்தினையும் அவாவி நிகழ்த்துங்கிரியைகளே கும்பாமிஷேகப் பெருங்கிரியையின் அம்சங்களாய் விளங்கக் காண்கின்றோம். ஆகாய வெளியிலமைவது யாகசாலை. அங்கு வளர்க்கப்படும் அக்கிநியும் அதனேடு நெருங்கிய தோழமை பூண்டவாயுவும் குண்டங்களில் ஒருங்கு உறையக் காண்கின்றோம். வேதியின் மீதுள்ள குடத்தில் இருப்பது நீர். இவை நான்கிலும் புலனுகாது எங்கும் பரந்து நின்ற இறைவனைக் கிரியைகள் மூலம் படிப்படியாகப் வெளியாக்கிப் புலனாக வைத்தலேயாகசாலையில் நிகழும் கும்பாபி ஷுகக் கிரியையாகும். இக்கிரியையிலே, யாக

சாலையில் குண்டங்களில் வளருந்தியில் இறைவன் தோற்றமடைப்பிக்கப் பெறுகின்றன. மேடையில் நிறுவப்பட்ட கும்பங்களின் நீரிலும் கிரியைகளின் சிறப்பினால் மேலும் வெளிப்படுகின்றன. இவ்வாறு வெளிப்படுத்தும் நிகழ்ச்சி இறுதியில் மன் அம்சம் வாய்ந்த திருவருவத்தில் வந்து முடிவெய்துகின்றது. முன்னர்க் கூறிய எட்டு அம்சங்களுக்காகத் தனித்தனியே அமைக்கப்பட்ட குண்டங்களில் சாந்தித்தியமானவனை, நீர் நிறைந்த கும்பத்தில் வெளிப்பட்டு நிற்கும் அவனை, மன் இயல்பு வாய்ந்த விக்கிரகத்தில் ஒடுக்கி அங்கேயே நிலைபெறச் செய்த பின்னரே, அவன் அவ்விக்கிரகத்தில் பாரெங்கனும் புலனுவதைக் காட்டிலும் சிறப்பாக வெளிப்பட்டு பிரதிட்டிக்கப்பட்டவனும் விளங்குகிறன. இதுபற்றியே, அறவே கிரகித்தற்கரிய இறையை, எளிதில் கிரகித்தற்கு முடியாதவாறு ஆகாயம் நுண்ணிதாயிருத்தல் பற்றி, முதன் முதல் புலனை ஆகாயத்தில் நிறுத்தி வழிபடுவதற்கு வகையறியாராய், அதைபடுத்து, கட்புலனுகாத வாயுவிலும் பொருத்தி வழிபடும் ஆற்றல் அற்றவராய், புலனுகித் தோற்றும் தன்மையனும், ஒரேவழிப் புலனுகாது திமிரென மறைந்துவிடும் இயல்பினனுயும் விளங்கும் அக்கினியிலும் நிறுவி வழிபடுதலில் திருப்தி காணுதவராய், வற்றும் இயல்பு காரணமாக என்றும் தொடர்ந்து நிலை பெருத - எனவே பிரதிட்டைக்கு ஏற்றவாறு பொருந்தாத நிலையினதாதல் பற்றி, நீரிலும் இறைவனைத் தாபித்து வழிபடும் வாய்ப்புப் பெருதவராய், மன்னிலையே இறைவனை நிரந்தரமாக நிறுவி வழிபடும் ஒரே வழியைக் கடைப்பிடிக்கும் நிலையுற்றோம். எனவே, என்றும் வெளிப்பட்டுப் புலனுகி விளங்கும் வண்ணம் இறைவனை நிறுத்திப் பிரதிட்டை செய்யும் பொருட்டுத் திருக்கோவிலில் நிறுவுவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் திருவருவங்கள் மன்னுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவையாக விளங்குகின்றன. இவ்விக்கிரகங்களிற் சில மன்னேடு உறவு கொண்ட மலைகளில் பின்தெடுத்த கருங்கல்லில் சமைக்கப்படு

வன். சில மண்ணிலே அகழ்ந்தெடுக்கப் படும் ஜவகை உலோகங்களில் வடிக்கப் படுவன். சில மண்ணிலே வளரும் மரங்களிற் செதுக்கப்படுவன். இன்னுஞ் சில மண் சண்டைமுடிபு முதலியன கலந்த சுதையால் அமைவன். இவ்வாறு மண்ணின் அமசத்தை மட்டுமே கொண்டு அமையும் விக்கிரகத்தை நிறுவி அதிலே இறைவனைக் குடிபுகுத்தி சிறப்பாகத் தோற்றி விளங்க வைக்குங் கிரியையில் தோற்றுவித்தலே நேரே விக்கிரகத்திலேயே நிகழ்த்துதலை விடுத்து, அவன் படிப்படியாக வெளிப் படும் முறையே இலகுவான வழியென உணர்ந்து, அதையே உபாயமாகக் கையாண்டு, இதுகாறும் சுட்டப்பட்ட விண், வாயு. தீ, நீர் ஆகியவற்றைக் கருவியர்கக் கொண்டு இறைவனைப் படிப்படியாக அவற்றினுடே விக்கிரகத்தில் சலபமாக எழுந்தருளுவிக்கும் கும்பாபிஷேகப் பெருங் கிரியையில், ஆகாய ரூபமான யாகசாஸியிலும், குண்டங்களில் எரிவளரக் காரணமாகி நின்று அக்கினியினின்றும் வேறுபடாது இனைந்து நிற்கும் வாயுவிலும் அங்கு வளரும் அக்கிறியிலும், மேடையில் அமைக்கப்பட்ட கும்பநீரிலும் இறைவனைப் பாரனைத்தையும் கடந்து நிற்கும் துவாசதாந்தத்தில் இருந்து இழிந்து வந்து தோற்றம் பெறுமாறு எழுந்தருளச் செய்து, ஆவாசித்து, பூசனை புரிந்து, இத் தோற்றம் முழுவதையும் கிரியை முடிவில் மண் இயல்பினதான திருவுருவத்தில் ஒடுக்கி அங்கு நிலைபெற வைத்து இவ்வொடுக்கம் நிறைவருக் கும்ப நீரால் விக்கிரகத்தை முழுக்காட்டுவதன் மூலம் கும்பர்மிஷேகம் நிசழ்த்தும் சிவாசாரியார் எங்கும் பரந்த இறைவனின் வியாபகத் தீணை. பகவன் முலைகளில் பால் வெளிப் படுவது போன்று திருவுருவத்தில் வெளிப் படும் வண்ணம் ஒரு முகப்பட்டு உறைந்து நிறைந்து விளங்கச் செய்கின்றார்.

கும்பாபிஷேகம் என்னும் இக்கிரியையின் பின்னர், எங்கும் பரந்து நிற்கும்

இறைவன் வணைய இடங்களில் இருப்பதைக் காட்டிலும் திருவுருவத்தில் விசேஷ சாந்தித்தியம் பொருந்தி விளங்குகின்றன. இந்திலை கும்பாபிஷேகத்தின் பின் என்றுந் தொடர்ந்து விளங்கும் நிலை. இந்திலையிற்குன், அபிடேகம், அலங்காரம், நிவேதனம், அருச்சனை, உபசாரங்கள் முதலிய ஆராதணகளால் இறைவனை வழிபடத் தொடங்குகின்றோம். இவ்வும் சங்கள் கொண்ட வழிபாடு சுருக்கமாக நித்தியக் கிரியைகளாகவும், விரிவான நெமித்திக்கக் கிரியைகளாகவும் திருக்கோவில் வழிபாட்டில் என்றென்றும் நிரந்தரமான இடம் பெறுவன்.

பிரதிட்டை ஆகி, நெடுங்காலம் வழிபாடு நிகழ்ந்து வருங்கோவிலில் கருவறையின் பகுதிகள் பழுதடைந்து சிதிலமடையின், மூல விக்கிரகத்தில் சாந்தித்தியமாய் விளங்கும் இறைவனை, உரிய கிரியைகளால் கும்பத்தில் எழுந்தருளச் செய்து, வேறு ஒர் இடத்தில் தற்காலிகமான ‘பால ஆலயம்’ கற்பித்து, அங்கு நிறுவப்படும் மரத்தால் ஆன சிலையிலோ, திரையில் எழுதப்பட்ட திருவுருவிலோ ஒடுக்கி, கோவிலில் உள்ள பழுதுசனை அகற்றிச் சீராக்கிய பின், பால ஆலயத்தில் இதுகாறும் சாந்தித்தியம் கொண்ட ருளிய இறைவனை மீண்டும் கும்பத்தில் ஆகருவித்து, ஆவாசித்து, யாகசாலை அமைத்து. அங்கு அக் கும்பத்தை ஸ்தாபித்து, யாகக் கிரியைகளை முறைப்படி நிகழ்த்திய பின் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட கோவிலின் கருவறையில் முன்னரேயிருந்த மூல விக்கிரகத்தில் இறைவனை முன்போல் சாந்தித்தியம் கொண்டருளும்யடி சேர்ப்பித்தல் முறையாகும். இவ்வாறு நிகழும் கும்பாபிஷேகம் ஜீர்ணேத்தாரண கும்பாபிஷேகம் எனவும், புநர் ஆவர்த்தனைப் பிரதிஷ்டை எனவும் சுட்டப்படும். ஜீர்ணம் - பழுதடைந்த(கோவிலை); உத்தாரணம்-மீட்டல் (திருத்துதல்); புநர் - மறுபடியும்; ஆவர்த்தனம் - திருப்பிக்கொண்டு வருதல்.

நான் யார்?

[இலக்கிய கலைநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்]

நான் யார்? என்ற வினா உலகந் தோன் றிய காலந் தொடர்க்கி இருந்து வருகின்றது. அதற்கு விடை கானும் முயற்சியும் நடந்து வருகிறது.

நான் யார்? என்ற வினாவுக்கு எளிதில் விடை கண்டு சொன்னவன் உலகாயதன்: இந்த உடம்புதான் நான் என்று தீர்மானஞ்சு செய்தவன் அவன்.

நான் யார்? என்ற வினாவுக்கு அரிதின் முயன்று, வேத உபநிதிதங்களை ஆராய்ந்து விடை கண்டு சொன்னவன் வேதாந்தி.

காணப்பட்ட இந்த உலகம் தோன்றி நின்று ஒடுங்குவதற்குத் தாரகமாய். அத மேலும் அத்துவிதப்பட்டு நின்றது எதுவோ, அதுவே பிரமம். அந்தப் பிரமந்தான் நமது இருதயக் குகைக்குள் 'நான்' 'நான்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே நான் 'பிரமம்' என்ற முடிவு செய்தவன் அந்த வேதாந்தி.

உலகாயதன் வேதாந்தி ஆகிய இரு வருஞ் சொன்ன விடைகளைக் கோமலே, கேட்டுக் கொண்டு, அவர்களைப் பாராமலே பார்த்துக்கொண்டு. அவர்கள் எதிரில் ஏழுந்தருளியிருக்கின்றார் மௌன தவமுனிவர் ஒருவர். பயனில் சொற் பயிலாதவர் அவர்.

எதிரிலிருந்த ஏணையவர்கள் மௌன தவமுனிவர் முகத்தை நோக்குகின்றார்கள். அவருடைய முகாரவிந்தம் மெல்ல மெல்ல இதழ் அவிழுகின்றது.

இருவர் கற்றும்
பொய்

ஏன்கிறது. அம் முனிவருடைய திருவாய்மலர்.

எங்கும் நிசப்தம் குடிகொள்ளுகின்றது அதே சமயம் ஒருவகை ஏக்கம் தலைநிமிர்கின்றது.

2

உலகாயதம் பொய்யாய்ப் போய்த் தொலையட்டும், வேதாந்தமுமா பொய் என்ற வினா எழுகின்றது.

தவமுனிவர் சுற்றேனும் தயங்காது தமது நாவைச் சுற்றே பெயர்த்து,
'புரை தீர்ந்த'
என்று கூறி அமைகின்றார்.

வேதாந்தம் 'நான் பிரமம்' என்பது,
'புரை தீர்ந்த பொய்'! என்றது ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குரிய அருங்கருத்து.

'பொய்மையும் வாய்மையிடத்துக் கூரைதீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின்'

உபநிடத முனிவர்கள் சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் ஆன்மாவை, உலகாயதன் முடித்துக் கட்டிய இந்த உடம்பின் வேறுக்க கானு தற்கு வழிவகுத்திருக்கின்றார்கள். முனிவர்கள் வழியிற் செல்லுஞ் சீடன் உடம்பைப் பொய்ச் சார்பு என விடுத்து மெய்ச் சார்ஷை உணர்ந்து. மெய்ச்சார்பாகிய பிரமமாகத் தன்னைக் கானுகின்றார்கள். ஒரு நாள் நான் உடம்பு என்றவன் மற்றொரு நாள் நான் பிரமம் என்பான். அவ்வளவில் முனிவர் உபநிதத பாடத்தை முடித்து ஆசி வழங்கி மகிழுகின்றார்

அப்பால்,
சாதகனுகிய மாணவனுக்கு
கண்ட இவை
அல்லேன் நான்
கானுக் கழிபரமும்
நான் அல்லேன்.

என்பதாகிய விவரானம் சித்திக்கின்றது

மேற்காட்டிய தொடர்கள் விவரான சித்தியார் ஒன்பதாஞ் குத்திரம் ஏழாஞ் செய்யவில் முதற்கண் உள்ளவை;

கண்ட இவை - காணப்பட்ட தேகாதிப்
பிரபஞ்சங்கள்
கானுக் கழிபரம் - கருவி கரணங்களுக்கு
எட்டாத பிரமம்.

யோகிகள் கருவி கரணங்களை விலகாமல்
விலகி நின்று அவைகளுக்கு எட்டாதவைகளை
உணருகின்றார்கள். தேகச் சார்பை விலகா
மல் விலகிப் பிரமத்தைச் சார்ந்து நான்
பிரமம் என்று கானுவது ஒருவகை யோக
நிலை.

இந்த யோக நிலையை உற்றவர்கள்,

‘நான் சரீரம் என்பது எத்துணைப்
பொய்யோ. அத்துணைப் பொய். ‘நான்
பிரம்’ என்பதும் என்றுணர்ந்து,

சிவஞானம் சித்திக்கப் பெற்று அச்
சிவஞான போதத்தால்.

சிவத்தின் உண்மையியல்பையும் அச்
சிவத்தின் வேறுக எண்ணமுடியாத சிவமய
மான தம் உண்மையியல்பையும் உணராதே
உணர்ந்து ‘நான் அது’ என்ற பேதம்
தோன்றுதே இருமையின் ஒருமை உறுவார்
கள்.

இஃது ஏகபாவம் எனப்படும் வேதாந்
தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்த முத்தி
நிலை. இந்திலையோடு ஒப்பிடும்போது ‘நான்
பிரமம்’ என்கின்ற யோகநிலை பொய்,

ஆனால், மெய்ந்திலைக்கு அது சாதகம். அத
ஞெல் அந்தப் பொய் புரைதீர்ந்த
பொய்:

புரை - சூற்றம்

‘காதலினால் நான் பிரமம் என்னும்
ஞானம் கருது பச ஞானம்’ என்பது சிவ
ஞானசித்தியார்.

ஞானம் மூன்று வகை. அவை பார்
ஞானம், பசஞானம் பதிஞானம் என்பன
முறையே ஒன்றிலிருந்து ஒன்று உயர்ந்தது.
பதிஞானம் - சிவஞானம் எனப்படும்.

சிவஞானமாவது திருவருள் ‘அவனரு
ளாலே அவன்தாள் வணங்கி’ என்ற திரு
வாசகம் ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கது.

மூவகை ஞானங்களும் ‘நான் யார்’
என்ற வினாவை விடுவித்தற்கு உபகார
மரங்வைகள்.

பதி ஞானமாகிய சிவஞானத்தினாலே
தான் - நான் என்பதன் உண்மை இயல்பு
சித்திக்கும் என்பது காட்டப்பட்டது.

பச ஞானத்தினாலே நான் பிரமம் என்ற
உணர்வு பிறக்கும். அதனாலே நான் என்
பதன் உண்மை இயல்பு சித்தியெய்தாது;
இந்திலையை முடிந்த முடிபு எனக் கொள்
பவர்கள் ஏகான்மவாதிகள். இவர்கள்
கொள்ளக் ஏகான்மவாதம்.

சி வ மே வை ரவர்

கைவப்புலவர் தீரு. சு. செல்லத்துவர்

அதிபர், மெய்கண்டான் மகாவித்தியாலயம், இளவாலை.

சிவனலால் தெய்வமில்லை என்பது சைவசமயத்துணிபு. ‘ஒன்றென்றிரு தெய் வம் உண்டென்றிரு’ என்பர் ஞானியர். ஆகவே ஏகநுயிருக்கும் பரம்பொருள் பேரின்ப வடிவர்யிருத்தலால் அதனைச் சிவம் எனும் பெயர் கொடுத்து நாம் போற் றவோம். சிவனே பரம்பொருளாயிருக்க வேறு பல கடவுளர்களை வணங்குதல் எப்படிப் பொருந்தும் என ஆராயின் குணங்குறிகளைக் கடந்து நிற்கும் பரம்பொருளே ஆன்மாக்களை உய்ணித்தற் பொருட்டு பல வேறு மூர்த்திகளாகவும் வடிவங் கொள்வார் எனும் உண்மை புலனாகும். ஆகவே சிவபெருமானின் அருள் வடிவங்களை விநாயகர், முருகர், வயிரவர், வீரபத்திரர் முதலான மூர்த்திகள். ஆதலால் எந்த மூர்த்தியை வணங்கினாலும் அது சிவமூர்த்தியை வணங்குவதாகவே அமையும்.

சிவபெருமானே விநாயகராகி கஜமுகாசரனின் அகங்காரத்தை அடக்கிப் பெருச்சாளியாய் எதிர்த்து வந்த அவனை மறக்கருணையால் ஆட்கொண்டு தனக்கு வாகனமாக்கினார்.

சிவபெருமானே முருகனுகி சூரபன்மன் முதலான அசூர்களை அடக்கிச் சேவலும், மழிலுமாகிப் போர்த் வந்த சூரபன்மனை மறக்கருணையால் ஆட்கொண்டு தனக்குக் கொடியும் வாகனமுமாக்கினார்.

சிவபெருமானே வயிரவராகி பிரமா முதலாய தேவர்களின் அகந்தையை அடக்கி மறக்கருணையால் ஆட்கொண்டார்.

சிவபெருமானே வீரபத்திரராகி சிவனை மறந்து தருக்குற்ற தக்கன் முதலானே

ரின் தருக்கடக்கி மறக்கருணையால் ஆட்கொண்டார்.

ஆகவே எத்தகைய கொடியவர்களையும் தன் மறக்கருணையால் அடியவராக்கி ஆட்கொள்ளும் பொருட்டுச் சிவபெருமானே பல்வேறு மூர்த்திகளாகவும், வடிவ கொண்டுள்ளார் என்னும் உண்மையை மனங்கொள்ளல் வேண்டும். அத்தேவர் தேவர் அவர் தேவர் என்றிங்கள் பொய்த்தேவு பேசிப்புலம்புகின்ற பூதலத்தில் பல கடவுட்கொள்கை கொண்டு மூர்த்திகளுட் பேதங்கற்பித்து ஒருவர்க் கொருவர் பணிவிடை செய்யும் பாங்கில் அவர்வேறு இவர்வேறு எனும் மயக்க நிலைபை விலக்க வேண்டும்.

‘எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் பரம் பொருளே சிவவிங்கம் முதலான திருமேனிகளின் இடமாக நின்று அருள் புரிகின்றார்’ எனும் நாவாவர் பெருமானின் வாக்கினை மறத்தலாகாது.

அவரவரின் மனப் பக்குவத்துக்கும், இயல்புக்கும் ஏற்ப எந்த மூர்த்தியைத் தொழுதரலும் அந்த மூர்த்தியினிடமாக நின்று அப்பரம் பொருளே வேண்டியதை வேண்டியாங்கு அருள்வார்.

‘யாதொரு தெய்வங் கூங்கூர் அத் தெய்வமாகியாக்கே மாதொரு பாகனுர் தாம் வருவர்...’ எனும் சிவஞானசித்தியார் அடிகள் இவ்வண்மையை யுணர்த்தும்.

வரலாறு:

முன்னெரு காலத்தில் சிவபெருமானின் ஆணைப்படி படைத்தல் தொழில் செய்யும் பிரமாவும், காத்தல் தொழில் செய்யும்

விஷ்ணுவும், மகாமேரு மஸியின் கொடு முடியில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது முனிவர்களும், தேவர்களும் அவர்களை வணக்கி “முழுமுதற் கடவுள் யார் என் பதை எங்களுக்கு உபதேசித்து அருளுக்” என்று வினவினார்கள்.

பிரமதேவர் “நானே பரம்பொருள்” என்றார்.

திருமால் “நானே பரம்பொருள்” என்றார்.

இவ்வாறு இருவரும் இகல் கொண்டு வாது புரிந்து மோதிக் கொண்டனர். பெருங் கருணாக் கடவுர்கிய சிவபெருமான் அது கண்டு உண்மையை உணர்த்தக்கருதி விண்ணிடைச் சோதி வடிவாய்த் தோன்றியருளினார்: மதிமயங்கிய மாலும் அயனும் அச்சோதியைச் சிவமூர்த்தியென அறிந் தார்களில்லை. அதனையறிந்த அரனார் அச்சோதியின் நடுவில் உமாதேவி சமே தரார்ய்த தோன்றி யருவினார். திருமால் விரைந்து எழுந்து வணக்கினார். மாயை சிறிதும் நீங்காத பிரமா தனது உச்சித் தலையிலுள்ள வரயால் சிவபெருமானை இகழ்ந்தனர். தான் படைப்புக் கடவுளானதால் தானே பரம்பொருளென அகந்தை கொண்டு நின்றனர்.

சிவபெருமான் பிரமவின் பாவத்தைத் தொலைக்கவும், மற்றைத் தேவர்களின் செருக்கை அகற்றவும், திருவளம் பற்றி னார். அப்பொழுது சிவபெருமானின் இதயத்திலிருந்து வைரவக் கடவுள் தோன்றி னார். நீவநிறத்திருமேனியும், குலம், பரசு, பாசம், உடுக்கு என்ற நான்கு ஆயுதங்களைத் தரித்த நான்கு திருக்கரங்களும், மூன்று திருக்கண்களும், திருச்சடையுமடைய உக்கிர உருவுங் கொண்டு விளக்கினார்.

சிவபெருமான் வைரவரை கொக்கி “நம்மையிகழுந்த பிரமனுடைய உச்சித் தலையைக் கிள்ளிக் கையில் ஏந்தி மற்றைத் தேவர்களின் உதிரத்தைப் பிட்சையாக ஏற்குதி. அப்பொழுது மாண்டவர்களை மீண்டு உயிர்த்தந்து காத்தருளக்” என்று பணித்துச் சோதியில் மறைந்தருளினார்.

சோதியும் மறைந்தது; திருமால் தேவ தேவனைத் தொழுது வைகுண்டம் அடைந்தார்.

வைரவக் கடவுள் பிரமாவினுடைய உச்சித்தலையை நகத்தால் கிள்ளித் தமது திருக்கரத்தில் ஏந்தி அவருக்கு உயிர் கொடுத்தருளினார். பிரமா எழுந்து நல்ல நிலு பெற்று வைரவக் கடவுளின் மறையில் வீழ்ந்து வணக்கி “சர்வசங்கார காரணராகிய தனிப்பெருங் கடவுளே அடியேன் செய்த பிழையைப் பொறுத்தஞ்சும்” என வேண்டி அருள் பெற்றார்.

வைரவர் விரதம்:

மங்களவாரம் என்று சொல்லப்படும் செவ்வாய்க்கிழமை வைரவ சுவாமிக்கு விசேடத்தினமாகும். தைமாதத்தில் வரும் முதற் செவ்வாய்க்கிழமையும், சித்திரை மாதத்தில் வரும் பரணி நடசத்திரமும், ஐப்பசியில் வரும் பரணி நடசத்திரமும் விசேட விரத நாட்களாகும். நித்திய கர்மானுட்டானங்களை முடித்து, வைரவக் கடவுளைத் தியாவித்து ஒரு பொழுது இரவில் உணவருந்தி மறுநாள் ஆலயந் தொழுது அடியவர்களுக்கு அமுதளித்தல் வேண்டும்.

பிற்காலம் - காவல் தெய்வம்:

வைரவருக்கு 64 விதமான மூர்த்தி பேதங்கள் உண்டு. பொதுவாகச் சட்டை நாதர், சேத்திரபாலர் முதலிய பெயர்கள் வழங்கப்படும். சேத்திரபாலர் என்பதற்குக் கோயிலைக் காப்பவர் என்று பொருள். அண்டங்கள் அனைத்தையும் கோயிலாகக் கொண்டு காப்பவர் இவர். நம் நாட்டில் ஊர்கள் தோறும் வைரவர் ஆலயங்களே அதிகம் இருப்பதைக் காணலாம். இதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு.

அந்தியராகிய போர்த்துக்கேயர் என்கிற பறங்கியர் இந்நாட்டைக் கைப்பற்றி ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் சைவாலயங்களை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கி சைவாசாரத்தை அடியோடு ஒழித்துக் கட்டக்கங்களுக்கட்டி நின்ற வேலையில் உண்மையான சைவசமயிகள் தம் வணக்கத்தைக்

கைவிடவில்லை. சிவனலால் கேவரு காத வயிரவகுலத்தைக் கிணற்றியிலும் மரங்களினடியிலும், வீட்டுவளவு, தோட்டங்களிலும், நாட்டிவைத்து வணங்கினர். பறங்கியர் இன்னதேன அறியாவண்ணம் வழிபாடாற்றினர். பறங்கியரால் சைவத்தை அழிக்க முடியவில்லை. வைரவர் சைவரையும், சைவசமயத்தையும், அந்தியரிடமிருந்து காத்தருளினார்.

அந்தியர் ஆதிக்கம் அழிந்தபின் நம் நாட்டில் குலம் இருந்து இடங்களெல்லாம் வைரவர் ஆலயங்கள் எழுந்தன. வயிரவகாயிக்குச் சேத்திரபாலர் எனும் காரணப் பெயர் வழுப்பெற்றது.

சிவனின் வேறுகாத வைரவசவாமி யைக் குலதெய்வமாக வாய்க்கப் பெற்றேர் மெய்யன்புடன் மலரிட்டு வழிபடுச் செல்வமும், சீரும், பெற்று இனிது வாழ்ந்து சிவபதம் உடைவர்.

வெஞ்சினப் பரியழன் மீது போர்த்திடும் அஞ்சனப் புகையென ஆலமாமெனக் செஞ்சுடர்ப் படிவமேற் செறித்த மாமண்க்கஞ்சுகக் கடவுள் பொற் கழல்கள் ஏத்துவாம்.

வைரவக் கடவுள் வேதமே நாய்வடிவுடன் வர அதன்மீது ஆரோகணித்து பிரமாவுக்கு அருள்புரிந்து தேவர்கள், முனிவர்களிடம் உதிர்த்தைப் பிட்சையாக ஏற்று அவர்கட்கு உயிர் நந்து அருள் புரிந்தார். அது முதல் பிரமதேவவருக்கு நான்கு தலைகள் அமைந்தன. பின்னர் வைகுண்டாஞ்சென்று திருமாவின் இரத்தத்தைப் பிட்சையாக ஏற்று மயங்கி வீழ்ந்த திருமாவுக்கு அருள் புரிந்து அண்டங்களை எல்லாம் பரிபாவித்து வீற்றிருந்தருளினார். இவ்வுண்மையைத் திருவாசகத்தில்,

‘நல்ல மலரின்மேல் நான்முகனுர்தலை ஒல்லை அரிந்ததென்றுந் தீபற உகிராவரித்த தென்றுந்தீபற’ என்மனிவாசகர் குறிப்பிடுகின்றார்.

தேவாரத் திருப்பதிகத்தில்

‘ஏன்ற அந்தணன் தலையினை அறுத்து நிறைக்க மாலுதீரத்தினை யேற்றுத் தோன்று தோண்மிசைக்களே பரந்தனலைச் சுமந்த மாலிரத்து சுங்காளன் சான்று காட்டுதற் கரியவன் எனியன் தன்னைத் தன்னிலா மனத்தார்க்கு மான்று சென்றலையாதவன் தன்னை வலிவலந்தனில் வந்து கண்டேனே.

எனச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும் போற்றித் துதிக்கின்றார்.

கந்தபுராணத்தில் கர்சீயப்பதீவாக்ஶாரிவார்

பரமன் மதித்திடாப் பங்க மாசனன் ஒருதலை கிள்ளியை யொழிந்த வானவர் குருதியு பகுந்தையுங் கொண்டு தண்டழுன் புரிதரு வடுகினைப் போற்றி செய்குவாம்.

எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சைவநாயன்மார்களுள் ஒருவராகிய சிறுத்தொண்டநாயனுர் வழிபட்ட வேடம் வைரவ வேடம். சிவனடிபாருக்குத் திருவழுது படைத்தலைபே தன் தொண்டாக்கக் கொண்ட சிறுத்தொண்டருக்கு அருள் புரிவதற்குச் சிவபெருமான் வைரவ வேடத் திலே வந்தார். இத்தைப் பேரிய புராணத்தில்

‘இத்தன்மை நிகழுதான் இவர்திருத் தொண்டிருங் கபிலை அத்தர் திருவடியினைக்கீழ்ச் சென்றலைய அவருடைய மெய்த்தன்மை அன்பு நுகர்ந்தருளுதற்கு வீடையவர்தாம் சித்தமகிழ் வயிரவராய்த் திருமலை நின்றலைகின்றார்.’

எனத் தெய்வப் புலவர் சேக்கிமார் சுவாமிகள் வாக்கில் காணலாம். இதன் மூலம் சிவமே வைரவர் எனும் உண்மையைத் தெரிந்து சொல்ளலாம்.

சோழப் பேருமன்னர் கால நாட்டியக் கலை

பேரரசரியர் வி. சிவசாமி M. A.

யர்முப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

தமிழகம் நீண்டகாலக் கலை மரபுகளைக் கொண்டுள்ளது. சேரர், சோழர், பாண்டியர் ஆகிய முடியுடை மூலேந்தரும், சிற்றரசர்களும், தமிழினையும், கவிஞர்களைகளையும் வளர்க்குத் தங்கமை பற்றிச் சங்க நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. ஆடலும், பாடலும் தமிழ் மக்களின் சமூக, சமய பண்பாட்டு வாழ்க்கையில் முக்கியமான இடம் வகித்து வந்தன. சிலப்பதிகாரம், சங்ககாலத்திற்குத் தற்று பிற்பட்டதாயினும், அதிலே கூறப்படும் நடனசிகாமணி யான மாதவி சோழப் பெருமன்னனுள் கரிகார் பெருவளத்தான் முன்னிலையிலே ஆடி. ஆட்டி கலைத் திறனுக்களிக்கப்படும் ‘தலைக்கோவில்பட்டம்’ பெற்றுத் திகழ்ந்தாள்; வேதிகீயல், பொதுவியல் எனுமிருவகை ஆடல்களிலும் இவள் சிற்றத் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தாள் எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது.

கி. பி. 6ம், 7ம் நூற்றுக்கணக்காலப் பகுதியில் தமிழகத்தில் ஆட்சி செய்த பல்லவர், பாண்டியர் ஆட்சியின்போது சைவம், வைங்குவம் சார்பான பக்தி இயக்கம் மேலோட்டியது. இறைவனை வழிபடுத்திகான சிற்றத் வழி மறைகளில் ஆடலும், பாடலும் முக்கியமான இடம் பெற்றில்லை. கோவில்கார் ஆடல், பாடல்களின் நிலைக் காங்களாக மிளிந்தன: ஆறைவனை நடராஜனா ‘எழிசையாய், இசைப் பயனும்’ அக்கால ஞானி கள் கண்டனர். சிலப்பதிகார காலம் தொட்டாவது பரதர் எழுதியதாகக் கூறப்படும் நாட்டிய சாத்திரங் கூறும் நாட்டியம் (நாடகமும், நடனமும்) பற்றிப் பருத்துக்கள் தமிழகத்திலே நிலவி வந்துள்ளன.

பல்வர், பாண்டியரின் பின் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட, தமிழகம் இலுப்பர கண்டுராத பாந்த சோழப் பேரரசிலே (கி. பி. 10ம், 12ம் நூற்றுக்கணக்கு) பல்வேறு கலைகளும் சோழப் பெருமன்னரின் பேரரசருவிலே நன்கு வளர்ச்சியுற்றன. பேரர

சில் பெருஞ்சிறப்புக்களை வெளிப்படுத்துவன் போன்று பல கலைகளும் அபிவிருத்தியடைந்தன. அக்கால மக்களும் கலைகளிலே பெருமீட்சூடு கொண்டிருந்தனர். இசையும், நடனமும் சோழருக்குப் பலநூற்றுண்டுக்கு முற்பட்டகாலந்தொட்டே ஒன்றினைந்த கலைகளாகவே வளர்ந்து வந்தன. இவற்றின் கோட்பாடுகளையும், தத்துவங்களையும் விளக்கும் பல நூல்கள் எழுந்தன: இக்கலைகளின் முடிவான பயன் இரசிகர்களுக்கு இன்பழுட்டுவது மட்டுமன்றி குறிப்பாக இறைவனை வழிபட்டுடையதுமாம் என்ற சுருத்து வலியுறுத்தப்பட்டுவந்தது. இசை, நடன மரபுகளைச் சாஸ்திரியரித்தாகப் பேணி வளர்க்கும் முயற்சி சோழர் காலத்திலே மேற்கொள்ளப்பட்டதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன.

பிற்காலச் சோழப் பேரரசை ஒருவாகக் கிய முதலாம் இராசநாசன் பெரிய கலைப்பிரியன்; சிவபக்தன்; இவனுடைய சூதரவிலே நம்பியான்டார் நம்பி தேவாரத்திருமொழிகளைத் திருமறைகளாக வகுத்தார். திருநல்கண்ட யாழ்பாணர் மதபிலே வந்த இசைவல்லுநர் ஒருவரைக்கொண்டு அரசன் இத்திருமறைகளுக்கான பண்களை வதப்பித்தான். இவற்றைக் கோவில்களிலே தொடர்ந்து ஒழுங்காக ஒதுவதற்குத் தனிப்பட்ட “ஓதுவா ஓர்த்திகள்” என்று அழைக்கப்பட்ட தேவார முதலிகள் நியமிக்கப்பட்டனர். பழைய கோவில்களிலும், புதிய கோவில்களிலுமிலை ஒழுங்காக ஒதுவப்பட்டன. மேலும் சோழப் பெருமன்னர் காலத்திலே வாழ்ந்த கருவூர்த்தேவர் முதலிய திருவிசைப்பா ஆசிரியர்களும், திருத்தக்கதேவர், கும்பர், சேக்கிமார் முதலாயகளினால் பெருமக்களும் தத்தம் நால்களில் ஆங்காங்கே இசை, நடனம் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அக்காலச் சாக்னங்களும், தொல்வியற் சின்னங்களும் இசை, நடனம் ஆசையற்றின் வளர்ச்சிப் பற்றி அறிவதற்கு மிகவுந் துணைபுரிகின்றன.

முதலாம் இராசராசன் சாஸ்திரிய நடனத்திலும், இசையிலும் மிகுந்த விருப்புடையவன். இறைவனை ஆடவல்லானுக்கக் கண்டு களித்தவன். அப்பொழுமானுக்கு இந்தி யாவிலும், வெளிநாட்டுள்ளிலும் கோவில்கள் கட்டுவித்தவன்; அவற்றுள்ளே தலைநகரான தஞ்சாவூரில் அமைக்கப்பட்ட பிருத்திஸ்வரர் (தஞ்சைப் பெருவடையார்) கோவில் நன்கு குறிப்பிடற்பாலது. இக் கோவில் அப்பெருமன்னனின் சமயப் பற்றாக்கும், கலையுணர்விற்கும் சிறந்த ஓர் எடுத்துக்காட்டு:

இப் பெரிய கோவிலில் இடம்பெற்ற இசைக்கலைஞர், வாத்தியக் கலைஞர், நடனக் கலைஞர் முதலியோரின் விபரங்கள் சில வற்றை அங்குள்ள சிலாசாசனங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. இக்கோவிலிலே நடைபெற்று வந்த விழாக்களிலும், சிரியைகளிலும், ஆடுகட்டுக்கும், பாடுகற்கும் நடன மகளிர் பஸர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர்க்கு பேரரசின் எல்லாப் பகுதிகளிலுமிருந்து எல்லா மாக 400 நாட்டியமகளினரைக் கொண்டு இக்கோவிலில் அவர்கள் திருப்பணி புரியும் வண்ணம் பேரரசன் இராசராசன் ஒழுங்குசெய்தான் என்பதைக் கண்வட்டுக்கள்குறிப்பிடுகின்றன.

இந்தன மகளிர் தளிச்சேரிப் பெண்டுகள் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். தன்சைப் பெருவடையார் கோவிலில் சுற்றி அவர்களுக்கெனத் தனித் தனியான தெருக்களும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பல்வெந்தங்களிலிருந்தும் சொன்னுவரப்பட்ட இவர்கள் இத்தெருக்களிலே குடியேற்றப்பட்டனர். இவர்களின் ஊதியம் ஆண்டிற்கு எவ்வளவு என வரையறை செய்யப்பட்டது; கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலைகளிலிருந்து பெறப்படும் வருமானத்திலிருந்து பங்குகள் இவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன:

தளிச்சேரியின் நான்கு தெருக்களிலும் இருந்தோர் தொடை பின்னருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது “தெற்குத் தளிச்சேரிச் சிறகிலே 92 நடனமாதரும், தெற்குத்தளிச்சேரி வட்சிநிலை 93 நடனமாதரும், வட்சிலிலுள்ள தளிச்சேரித் தெண்சிறகிலே 95 நடனமாதரும் டெக்கிலுள்ள தளிச்சேரி வட்சிநிலை 96 நடனமாதரும் மேலும் 25 நடனமாதருமாக எல்லாமாக 400 தளிச்சேரிப் பெண்டிர் இருந்தனர் என்பதை அறியலாம். இவர்களின் ஊரும், பெயரும், பெற்ற பங்குக் கூறப்பட்டுள்ளன; எடுத்துக்காட்டாகத்

தெற்குத் தளிச்சேரித் தெண்சிறகு (முதலாவது வீட்டிலிருந்த) தலைவீடு “திருவையாற்று ஓலோக மஹாதேவி சாஸ்வரத்து நக்கள் சேரமங்கைக்குப் பங்கு ஒன்றும்” எனக் கூறப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம். இவர்களுக்கு ஆடல், பாடல் கற்பிக்கும் ஆசிரியர், பக்கவாத்தியக் கூசைப் போர் முதலியோர் பெற்ற பங்கு, கலம் நெல் முதலியன் பற்றிப் பின் விபரங்களைக் கட்டிக்காட்டலாம். இவற்றின் மூலம் ஆடல், பாடல் வாத்தியக் கலைகள் பெற்றிருந்த சிறப்பு நிலையும் குறிப்பிடற்பாலது. இதிலே வீணை வாசிப்பவர், கூடுதலான பங்கும், கலம் நெல்லும் பெற்றவர்,

ஆகமங்களிலும், அவற்றின் வழிவந்த பத்தத்திலைகளின் நிதித்தியக், நெயித்தியக் கிரியைகளிலிடம் பெறவேண்டிய வேதம். மன், இராகம், தாஸம், நடனம், வாத்தியக் முதலியன் பந்தி விபரிக்கப் பட்டுள்ளன. நீண்ட காலமாக நிலைவந்துள்ள இம்மரபை ஓட்டியே சோழர்காலக் கோயில்களிலும் இவை இடம் பெற்றன. இவற்றைத் திறப்படச் செய்யப்படுத்தார்கள் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட கலைஞர்கள் கோவில்களிலே நெந்தரமாக அமரத்தப்பட்டிருந்தார்.

நாட்டிய முதலான பரதநாட்டிய சாஸ்திரம் கூறும் நாட்டியமரபு தொடர்ந்து இக்காலத்திலே நன்கு போற்றப்பட்டது. குறிப்பாக நாட்டிய மரபுகள் சில வற்றைத் தமிழகத்தில் அழியாது பெண்ணைக்கும் திருப்பணவிலிரும் முதலாம் இராசராசன் நங்கு ஈடுபட்டான். நாட்டிய சாஸ்திரம் கூறும் 108 கரணக்களைத் தனது கலைக் கோவிலில் அறைத்து அவற்றிற்கு அமரத்துவ நிலையளிக்க இவ்வரசன் என்னினாலும் போறும்; எனவே கோவில் கற்பக்கிருவத்தின் மேல்மாதியில் இரகரணங்களை அழப்பிக்க முயற்சித்தான். இவற்றிலே முதலாவது கரணமான ‘தலபுஷ்பபுடம்’ தொடக்கம் 81 ஆவது காண்மான ‘சுப்திம்’ வரையுள்ள கரணங்கள் நன்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. தூரத்திடுவசமாக எஞ்செய்செய்செய்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவற்றையும் அமைத்தற்கான ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருந்ததும் கான்றுக்கானப் படுகின்றது. ஏற்கனவே நிலைய மரபு அழியும் நிலையிலிருந்தமையாலோ அல்லது பழைய மரபிலே மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட காரணத்தினாலோதான் இம்மரபீணை அழியாது காப்பதற்காக இவ்வரசன் இக்கரணங்களைச் சிறபங்களில் தொகுப்பதற்கு முயற்சித்தான் என இவ்விடயப்பற்றி நன்று

ஆராய்ந்த நாட்டிய கலாநிதி செல்வி பத்மா சுப்பிரமணியம் குறிப்பிட்டுள்ளார்; மேலும், இக்கரணங்களில் அக்காலத்திலே நிலவிய ஈடுபாட்டிலேயும் குறிக்கலாம்.

இவ்வாறு இராசராசன் தொடர்க்கிய திருப்பணி தொடர்ந்து ஒம்பகோணம் சாரங்பானி கோவில், திருச்சிற்றாம்பலம் நடராஜர் கோவில், திருவண்ணாமலை அருணைஸ்வரர் கோவில், விநந்தகாலம், விருத்தகிரிஸ்வரர் கோவில் ஆகியவற்றிலே நன்கு சிற்பற்றாப்பட்டன. இக் கோவில்களைத்திரும் கரண சிறபங்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. சிதம்பாம் கோவிலிலே கரண சிறபங்களுடன் அவற்றை வருணிக்கும் நாட்டிய சாஸ்திரச் செய்யுட்களும் இடம்பெற்றனன. இவ்வாறு சாஸ்திரிய நாட்டிய மரபு அறியாது பாதுகாக்கும் திருப்பணியில் தமிழகம் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளனம் குறிப்பிடற்பட்டது. இன்று கரணங்களுக்கு மீண்டும் புத்துயிர் அளிக்கும் முறையில் ஈடுபட்டுவரும் நடங்க வினாக்கரர்களான கலாநிதி செல்வி பத்மா சுப்பிரமணியம், ஈவர்ணமுகி போன்ற மேற்கூர்க்கு இவை கலங்கரை விளக்கமாக விளங்குகின்றன.

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோவிலில் உள்ள அக்கால நெர்த்தியான ஒளியங்கள் சிலவற்றில் நாட்டிய மாதார வடிவங்கள் நன்கு தீட்டப்பட்டுள்ளன. மன்னுவக, வண்ணுவக நாட்டிய நீக்காசன யீண்டுச் சித்திரிக்குஞ் சித்திரங்களும் உள்ளன. இவற்றில் நாட்டிய சாஸ்திரமரபின் சாவல் உள்ளது.

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோவிலிலே இராசராசச்சர நாட்டம் தொடர்ந்து சிலகாலம் நடிக்கப்பட்டது. குலோத்துங்கன காலத்திலேயும் புலியூர் நாடகம் நடக்கப்பட்டது. இவ்வாறு நாடகமும் போற்றப்பட்டது.

தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோவிலிற் போவலே, வேறு பீர் பெரிய கோவில் களிலும் வசதிக்கேற்றவாறு நன்களைகள் இடம்பெற்றன. திருவாவடுதற்றையிலுள்ள திருக்கோவில் ஒன்றிலே “நானுங்க நாடக சாலை” ஒன்று இருந்ததாக முதலாம் குலோத்துங்க சோழன் காலச் சாசன மொன்று கூறும்.

மேலும், கோவில்களிலே தமிழ்க் கூத்து, ஆரியக் கூத்து, சாக்கைக் கூத்து, எனப் பலவகையான கூத்துக்கள் இடம் பெற்றன. நாட்டிய ஆசிரியர், கூத்தாசன், நிருந்தப் பேரரையல், சாக்கை மராவன், நட்டுவ ஆசான் எனப் பலபெயர்களால் அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் பெற்றிருந்த காணிகள் கூத்துக்காணி, நட்டுவக்காணி என வழங்கப்பட்டன. திருமுறைப் பாடல்கள் இவசயுடனும், நடங்குதடனும் பயிலப்பட்டன. நாட்டியத் திறமையுள்ள கலைஞர்களுக்குச் சிலப்பதி கார காலந்தொடக்கம் ஏதாடர்ந்து இக்காலத்திலும் “தலைக்கோவிப் பட்டம்”, வழங்கப்பட்டமைக்குச் சான்றுகள் உள்ளன. முதலாம் பராந்தகள் போன்ற மன்னர் மட்டுமென்றில் ஜந்துற்றுவர் போன்ற வணிக மன்றங்களும் பட்டம் வழங்கி யதை அறியலாம். ஆனால், பேன் இருபாலாம் நாட்டியத்தில் ஈடுபட்டனர். நாட்டியப் பெண்டள் சிலர் கோவில் வழிபாட்டிற்குரிய தீங்நந்தங்களையும் ஏற்படுத்தி தியிருந்தனர். நாட்டியத்தை வளர்ப்பதிலேயே அரசர் குலப் பெண்களுமிடுப்பட்டனர். ஆடலையும், பாடலையும் நன்கு வளர்த்தவர்களிலே தேவராடியார்கள் நன்கு குறிப்பிடற்றப்பார். இவர்கள், பதியிலைர், ரிவிபத்தனியிலைர், தளிச்சேரிப் பெண்டுள்ளன, கூத்தியர் எனப் பலவாறு அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களிலும் பலபீரியினர் இருந்தனர்; இவர்கள் அனைவரும் பொது மகளிரல்லர், கற்புடைமகளிரும் பலிருந்தனர். சுமது சக்ஷத் திறங்கில் சமுகத்திலே மதிப்பும், சிறப்பும் பெற்றிருந்தனர். சைவக் கோவில்களில் ரிவிபத்தனியிலைர் என அழைக்கப்பட்டதுபோல வைஷ்ணவக் கோவில்களில் ஸ்ரீ கல்வைவ மாணிக்கம் எவ் இவர்கள் தழைக்கப்பட்டனர்.

இக்காலக் கோவில்களிலைமக்கப்பட்ட திருத்த மூர்த்திகளின் சிலைகள் நன்கு கல்வைத்துறையின் குறிப்பாக, முடராஜப் பெருகானின் தோற்றியராக சிலைகள் உள்ளிலும், செம்பிலும் மற்றும் பஞ்சலோகம் முதனிய கலோகங்களிலும் அலைமக்கப்பட்டன. இறைவனுக்குரிய நிருத்தவடிவங்களிலே நடராஜ வடிவமே பலவரையும் கவர்ந்துள்ளது கவாபோகி ஆனந்த குமாரசவாமி போன்ற கலை விமர்சகர்கள் நடராஜ வடிவத்தின் கலைச் சிறப்பையும், தத்தவத்தையும் பற்றி நன்கு விளக்கிப் பாராட்டியுள்ளனர்.

மூர்த்திகள் விளக்கம்

சைவதூஷணம் திரு. கார்த்திகேசு

சிவபெருமான், (அம்பிகை) விநாயகர், வயிரிவர், வீரபத்திரர், சுப்பிரமணியர் எனச் சிவமூர்த்திகள்; உமை, இலக்குமி, துர்க்கை, காளி எனச் சத்தி மூர்த்திகள்; இவையெலாம் மூர்த்திகளெனவும், சிவபெருமான் மூர்த்திமான் எனவும் சைவரூஷால் விளம்பப்படுகின்றது.

சைவரூஷங்கள் இரண்டு—அவை வேதம், ஆசமம் ஆகும்.

வேதம் உகை வாழ்வின்பம் பெறத் சகாயமானது. வேதத்தில் பல தெய்வனைக்கங் கூறப்படுகின்றது. மக்கள் எந்தப் போகத்தை உலவாழ்வில் விரும்புகின்றார்களோ அவற்றைக் கேட்பவர் விரும்பியபடி கொடுப்பதற்கு மூர்த்திகள் பலருளர்.

அரசன் பண்டகசாலையில் அறைகள் பலவிருக்கும். அந்த அறைகளில் பெரன், இரத்தினம், பவளம், முத்துப் போன்ற மதிப்புள்ள பொருட்கள் வேறு வேறூய் இருப்ப அரசன் ஏவியபடி அமைச்சர்கள் இருப்போர்க்கு அவ்வப் பொருளை எடுத்துக் கொடுப்பர். அறையில் பொருள் சேர்வது அரசன் கருணையாலாம்.

இந்த அமைச்சர்களும், அறைகளும் போன்றவர்களே மூர்த்திகள். மூர்த்தி மாணை வழிபட்டால் இவ்வகைப் போகப் பொருட்களும். பெற்று முடிவில்லாத பேரின்பம் பெருவாழ்வையும் (முத்தி) பெறவார் என்ற இரகசியம் ஆகமவாதிகளான அறிஞர் அறிவர். அவர்கள் பங்கிட்டு மூர்த்திகளை வணங்கார். ஆனால் தெய்வீகப் பொருளை மதிப்பர்.

அவர்கள் சிவனடித்தாமன்றயே அன்றிப் பிற்தொன்றையும் வணங்கார்!

உபமன்யுமுனிவர், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சந்தராமர்த்தியார் ஒன்றே

தெய்வம். அதுவும் சிவபெருமானே எனவாழ்ந்தவர்கள்.

ஈழநாட்டில் செல்லப்பா சுவாமிகள், யோகர் சுவாமிகள் அங்வழியில் வாழ்ந்தவர்கள்.

‘அரன்தன்பாதம் மறந்து செய் அறங்கள் விண்செயல்’ என்று சைவதூஷல் கூறும்.

மக்கள் பிறப்பால் மயக்கம் உடையவர், உலக போகங்களுக்காகப் பங்குபோட்டுக் கும்பிடுவர்; பயனும் பெறுவர். ஆவிக்கு மோசம் வருங்காலம் சிவனருள் வேங்குடே யென்று நினைவு கொள்ளாது, பிற்கால வாழ்வு சிதையக் காண்பர். எனவே உபாசினக்கு அன்பின் உறுதி உண்டாக ஒரு மூர்த்தி, ஒரு மந்திர வழிபாடே மேலாக்காத தரம்

அவ்வழிபாட்டின்போது ‘சிவனே முன் னேர் இல்லாத முதல்வன்’ என்பது அன்பினால் உறுதிப்படுவதே. நந்தெறி நாம் வணங்கும் மூர்த்திகட்கு முன்னேன் சிவபெருமான்

கையின் விரல்கள் ஜந்து. முன்னேரில் வாத முதல்வன் நிலை உள்ளங்கை, ஏனைய மூர்த்திகள் உருவாலதற்கு சிவனே பெருவிரல் அடையாளம் கொண்டான். அவ்விரலில் உமை பாகம், பிரியான், விநாயகர் சிவதந்துவம் உரிமை பெற்றவர்.

விநாயகர் சுட்டு விரவிலும் வநிவர். பெருவிரலை அடுத்த நாயகு விரல்களுக்கு

சிவமூர்த்தங்களான நான்கு மூர்த்திகளைக் குறிக்கும். அவ்வாறே சுக்தி வழிபாட்டில் நான்கு சுக்தி மூர்த்தங்கள் உள்வாழும்.

வேதம் ஒது உணரப் பொருத்தம் பெருவர்கள், இந்த அனுபவ வாயிலாய்த் தம்மனம் தடுமாற்றமடையாமல் வேதத்

தில் சொல்லப்பட்ட மூர்த்திகளை வணங்கு வதால் உலக வாழ்வில் இனபம் பெறலாம்.

“எல்லாருக்கும் இயல்பாம் இனபம்”

“எல்லார் வாழ்வும் இறைவன் யோகமே” எனும் பழமொழிப்படி சிவ பெருமானைப் பிரிவிலாது கூடிடும் (போகம்) இன்பமே நிரந்தரமான இன்பநிலை.

மானுடப் பிறப்பில் மாதா உதரத்துப் பிறப்படைந்தவர் நந்தெறி இறைவனைப் பிரிவிலாதும், வடிவில்லாதும் முடிவில்லாதும் வாழும் மறு பிறப்பு வாழ்வே.”

பிறப்படைந்தல் நோக்கம்

கமக்காரன் விதை விதைக்கின்றன. விழிப்பாக இருந்து காக்கின்றன. நல் விளைவை விரும்பி நேரற்கின்றன. பெறும் இனபம் கமக்காரனின் உரிமையாகும். கடவுள், முதல்வன் படைக்கின்றன. காக்கின்றன. உயிர்கள் இன்பத்தில் திளைக்கவே நோன்பு கொள்கின்றன. உயிர்கள் முதல் வனை நாடி அவன் முற்றமடையப் பெற்றால் பெறும் உவகை முற்றும் உயிர்கட்கே! முதல் வனுக்கு உவகை சிறிதுமில்லை. தாம் மடியில் விளையாடும் பாலன் ஆடி அசைவதுபோல் இருப்ப அவன் சும்மா இருப்பதை என்றும் காப்பவன் அவனே சிவன். சைவசமயமே சமயம்.

சிவத் தியானஞ் செய், செய், செய்.

சிவமே நாமெனால் மெய், மெய், மெய். அவனி அனைத்தும் பொய், பொய், பொய்.

அதனையறிந்து உய், உய், உய்

என்று முடிவுரை செய்யும் சைவ வாய்மை.

உயிர்கள் என்னிறந்தன. அவை கொண்டிருந்த பலவாய விருப்பங்களை நுகர ஆண்டவன் பஞ்சபூதக்கூடு செய்து அதனுள் உயிரைச் சீவிக்க வைத்தான். அதற்குச் சீவன் என்று பெயரும் பிறந்தது. இப்படி யாவும் படைத்த இறைவனால் முடியாத கரும் ஓன்று உளது அதுவே படைத்த வற்றைப் பிரிந்திருக்கமாட்டாமை!

மக்கள் மனங்களில் தெய்வம், கொள்கை பற்றியோ, தொழில் பற்றியோ வேறு எவ்வகையாகவோ நாரூயிரம் சமயம் வந்தும் வாழலாம் அவையெலாம் எமது சைவ மதச் சம்பந்தமானவை. அவை சம்பந்தமானவையென்று சைவம் அவைகளுடன் பிணங்காது நிலைத்திருப்பது.

சித்திரமேழி வட்டாரத்தார் சனமார்க்க நெறிநின்று வைரவ மூர்த்தியை உபாகித்தவர்கள். மரபு விளங்க, நன்மக்களைப் பெற்றவர்கள். நில்லாது இவ்வாழ்வு என்று உணர்ந்தவர்கள். நிலையாக இருப்பவர் வைரவர் என்று அவரை இங்கு கூடியிருக்க வைத்தவர்கள்.

ஆறு ஒடி, ஒடிக் கடலை அடைவது போல அவர்கள் கலந்து மறைந்துவிட்டனர். புதிய ஆறு உருவாக நன்மக்கள் பல்லரை நற்சிந்தனையாளர்களாக வைரவ சுவாமி யைச் சுற்றிட வைத்தே சிவக் கலப்புப் பெற்றனர்.

அவர்களில் சிவக் கலப்புப் பெறுதவர் கள் மீண்டும் மண்மேல் பிறவி எடுத்திருப்பார்கள்.

புத்தடியோம் நாம் என்றே சொல்லு சிவமே!

பொல்லாப்பு இங்கில்லை என்றே சொல்லு சிவமே!

என மனதைத் திடப்படுத்தி நாம் அவர் முன் ‘போற்றி என வாழ் முதலாகிய பொருளே, புண்ணியர் நன்னூம் பூரண வடிவே’ என்று நன்கு வைரவர் உருவத் திருமேனியை வழிபடலாம். வசம் செய்து காதல்வர ஆட்கொள்பவன் இளமுருகன். அச்சுறுத்திக் காதல்வரை ஆளாகக் கொள் பவன் வயிரவன் மக்கள் வாழ்வில் அன்பு பட்டேனும், அச்சப்பட்டேனும் வாழ் வின்பம் பெறலாகும் விதி அமைந்துள்ளது.

சீவன் உலகத்து உற்பவித்த குழலுக் கேற்ப அரசனும் ஆடிசெய்தும், வேட்டை ஆடியும், உழன்று சீவித்து மூப்பும், செய-

வில் சலிப்பும் வருங்காலம் ‘‘புண்ணியர் கண்ணும் பூரண வடிவே’’ என நினைவான கண்ணப்பரைப்போல் எடுத்தாள்வர். அப் படிச் சிவன் துயர்க்கு உதவி செய்வான். பொய்யா வாழ்வுபட்ட நெஞ்சகமே அவன் புகலிடம் எனபது வெதநூல் உணர்த்துவது.

இத்தனையாம் குணம் வளருமாறு நாம் வயிரவரை வணங்குவோம். பூசாரி பூசையில் விழிப்பாயிருக்க அதனைக் காக்க ஒரு நிருவாகம் வேண்டும் வாய் திறந்து கூருது திருந்த வைக்கவேண்டும் ஊரார் பலரும் வாய்திறந்து திருந்த முற்படுவதைக் குணமாகக் கொள்ளக்கூடாது

எங்களைச் சுற்றிப் பார்த்தால்:-

வடை வியாபாரி ஒரு கோலுடன் இருப்பான். பூக்கடைக்காரன் ஒரு கத்தி, துடைதுண்டென் இருப்பான். சவுளிக் கடை வியாபாரி மிகப் புனிதமாகத் தன் பொருளை வைத்திருப்பான். தானுந் தன் உடம்பைச் சுத்தமாக வைத்திருப்பான். இவர்கள் எல்லோருக்கும் இயல்பான உவகையொன்றே. இந்த உவகை உரு இல்லாத தன்மைபோல இறைவனும் உள்ளத் துள் திவ்வியப் பிரகாசமாய்ச் செழிப்பாய் இருப்பவன்.

சிஹ்நை அவ்விதம் காணமுயன்ற அப்பர் சுவாமிகள் - ஆருரில் தரிசனை செய்தபோது ‘‘நிலாப்பார்த்து அஞ்சடராய் நின்றது நான் கண்ட ஆருரே’’ என்று உளத்தால் பேசுகின்றார். ஆருரில் தோற்றப்படக் கண்ணில் கண்ட சுபஞ்சோதி வடிவைத் தன்னகத்தும் காணகின்றார். உவகைப் பெருக்கால் வாய்விட்டுப் பேசி இன்புற ஆருர்.

நாம் இறைவனைக் காணத் தவம் நோற்றல் மிகக் குறைவுபட்ட கோலம் தெளிவுபடுகின்றது.

அழுநாட்டில், முன்னாலில் மக்கள் தீடையராகவும், கமஞ்செய்வோராகவும், தெய்வம் போற்றுவோராகவும் இருந்து வாழ்ந்தனர். அவர்கள் பேணிய ஒரு சமயம் சிவசம்பந்தமுடையது. சைவ, கிறீஸ் தவம், புத்தம், இஸ்லாமியம் என்ற மதங்கள் தேச வழிமை ஆராய்வோடும், வியாபாரஞ் செய்கொருமாக வந்து குடியேறினர் போலக் காணலாம்.

வயிரவர் ஆலயங்கள் இளவாலைப் பகுதியில் மெத்த உண்டு. பலியிட்டுப்

பூசை செய்த கோவில்கள் இன்று பொங் கலிட்டுப் பூசை செய்கின்றார்கள். அவர் பிற உயிர்ச்சுத்து திங்கு விளைவிப்பது பழி என்று அஞ்சி நல்வழிப்பட்ட நல்லாரே ஆவர். இன்றும் பலியிடுவோர் பழி, பாவங்கட்கு அஞ்சாதார்.

பிறந்தாலும் மனிதப் பிறவி கிடைப்பது அநிதுடி மனிதப் பிறவி உயிரைப் புனிதஞ் செய்வது.

பாவங்களில்றி பரிசுத்தமாகித் தேவர் போவத் திகழச் செய்வது. விண்ணால் காள்கின்ற வித்யாதாரரும் வெதியரும் மண்ணுலகத்திற்கு உந்து உருவையிபாடு செய்து புண்ணியர் சிசுபெருமான் என்று போற்றி மண்ணுலகில் விண்ணாலக இன் பம் விரும்பிப் பெற்றனர் சம்பந்த கவாமிகளே இப்படிப் பாடி வழிபட்டார்.

சுற்றுடலுக்குமைய மக்கள் மூர்த்திகளைத்து வணங்குவர் இவிங்கத்தை எத்து சிசுனை வணங்கும் ஒரு சூழல் விநாயகரை எத்து சிவனை மறையோர் கோல வடிவை என்னும் ஒரு சூழல். சுப்பிரமணியர் உருசேயோ, வேலாயுதத் தையோ, வைரங்ரையோ, முத்தலைச்சுலத்தையோ வைத்துச் சிவன் மறையோர்கோலமென உபாகிக்கும் ஒரு சூழல். இப்பாகுபாடு சேதமாக உழியில் கலை உருவும் பெற்றவையே! முக்கிய அவதானிப்பு - மக்கள் தெய்வ சிந்தனை தேற ஒரு மூர்த்தி, ஒரு மந்திரம், ஒரு ஆலயம் - ஜம் மூன்றும் ஒழுகா நெறியாகக் கொள்ள வேண்டும் தம் தந்தை, தாயிடத்து அங்பு செழிப்பது போல தம் நாட்டுத் தெய்வத் தின்பாலும் அங்பு செழிப்பாகுதல் நலமே!

நாவணர்வாலாங் காணகிலாத் தீருமூலரே!

‘‘காண நில்லாய் அடிவேற்குற வாருளார்? காண நில்லேன் நானுளைத் தழுவிக்கொள் கோணனிலாத் குணத் தடியார் மனத் தாணியனுய் அமர்ந்து நின்றுனே’’

எனப் பாடிக் களைத்து இளைத்த சதை இப்படியிருப்ப, நாம் என் சொல்ல து தொண்டர்களே!

அபுதும், தொழுதும், ஏத்தியும். இறைஞ்சியும். வாழ்த்தியும் வழிபட்டுக் கண்டுகொள்வீர் !

ஓம் சிவம்.

Сюжеты

ஸ்ரீலக්‍රි නුඩුරා නැවසර් අභරක්ස්

தேவாலயமாவது எனிகும் வியாபகராய் மகற்றிதிருக்கும் கடவுள் ஜனமாக்கள் வழி பட்டு உய்யும்பொருட்டுச் சாந்தித்தியராய் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாம். தேவாலயக் கிரியைகள் காலந்தோறும் தவறுமற் சிரத்தையோடு விதிப்படி செய்யப்படுமாயின் உலகத்திலே காலந்தோறும் மழை தவறுமற் பெற்றும். நெல் முதலாகிய வளங்கள் பெருகும். ஆரோக்கியம் உண்டாகும்; அரச நீதி நடக்கும்; கல்வியும், அறி வொழுக்கமும், சமய பக்தியுந் தழைத் தோங்கும். தேவாலயக் கிரியைகள் சிரத்தையோடு விதிப்படி செய்யப்படாதோழியின், உலகத்திலே மழையின்கையும், பஞ்சமும், மதுகுரிசை, வீஷாலி முதலிய கோடுநோய் களும், கண்ணம், கவாய், கோஸி முதலிய தீத்தோழில்களுமே விருத்தியாகும்; ஆதலி குலே, கோயிலத்திகாரிகள், தேவாலயங்களைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி சாவதான பாக நடத்தவேண்டும்.

“முன்னவார் கோயிற் பூசைகள்
முட்டிடின்
மண்ணர்க்குத் தீங்குள் வாசி
வளமுகுள்ளும்
கன்னங் களவு மிகுந்திடும் கடினிக்
கென்னருணங்கி யெடுத்துரைத்
தானே..”

டெவுன்டைய குண மகிழைளையும், புண்ணிய பாவங்களையும், அப் புண்ணிய பாஜங்களின் பயனுகிய சுதந்தகங்களையும், கடவுளை வழிபடும் முறையையும், அவ் வழிபாட்டினால் பெறும் முத்தியின்பாத்திரத் துறை அறியும் அறிவு இல்லாதபோது, தேவாலயத்தினுடே சனங்களுக்குச் சிறிதும் பயனில்லை கிளவறி விள்வாதாரக்கள் தேவையை செலவுகள் செய்யப்படுகிறும், குடிகூப்பொய்க் கேறு பூதிக்கொள்ளுவோர் போலப் பாவத்தையே சம்பாதித்துக் கொள்வார்கள். ஆதனினுடே, நல்லொழுக்கமும், பக்தியும், சமய சாதந்தர உணர்ச்சியுமடைய பேரியோர்களைச் சமய போதகர்களாக நியோதித்து, தேவாலயத்திலே காலந் தோற்று சனங்களுக்குச் சமய நெறியினைப் போதிப்பித்தல் வேண்டும்;

நல்லொழுக்கறும், பக்தியும் ஆகம-
சனார்ச்சீயத்தைய பெரியோர்கள் கோயி-
வதிகாரிகளாய் இருப்பார்களாயின், அவர்கள்,
முழுஏவங்களுக்குப் பயந்து, தேவால
யத்தைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி நடாத்
திச் சமய பக்தியை வளர்ப்பார்கள். இவ்வியல்பில்லாதவர்கள் கோயிலிகாரிகளாயில்
இருப்பார்களாயின், அவர்கள் தேவத் திர-
வியங்களைப் பெரும்பான்மையும் இடப்பதே
தின் பொருட்டும், தங்கள் ஒடுமீபப் பாது
ஷாப்பின் பொருட்டும், வழக்கின் பொருட்
டும், அஷ்காரியளை உபசரித்தற் பொருட்டும்,
அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பரிநானத்
தின் பொருட்டுமே செலவு செய்யார்கள்.
தேவாலயத்தை ஈசர பக்தி வளர்த்தற்குச்
சிறிதும் இடமாக்காது, காமம், குரோதம்,
மதம், மாற்றியம், சண்டை, கொலை முத-
வியவை வளர்த்தினே இடமாக்கிவிடுவாரிகள்.
அவர்கள் தேவத் திரவியங்களைச் சிறு-
பான்மை தேவாலயக் கிரியைகளிற் செலவு
செய்யினும் அக்கிளியைகள் இவையென்பதும்,
அவைகளைச் செய்வதற்கு யோக்கிய
ராவார் இவர் என்பதும் அவைகளைச் செய்-
யும் முறைமை இது என்பதும், அம்-
முறைமைப்படி செய்யாதொற்றியின் விளை-
யுங் கேடு இது என்பதும். அறிவு இல-
லாபையினுலே, அவைகளைக் கிரமப்படி
செய்விக்கபாட்டார்கள், ஆகசயால், அஷ்
செய்வினுற் சிறிதும் பயனே இல்லை. ஆக
விதுவே தேவாலயங்களை நல்லொழுக்கறும்,
பக்தியும். ஆகமவுணர்ச்சியுறுடைய பெரியோர்களிடத்தோயே ஒப்பித்தல் வேண்டும்:

கோயிலுக்காரிங் தங்களுக்குரிய
கடமைமுடிவை தவறினார்களாயின். அரசன்
அவர்களைத் தண்டித்து நீக்கிவிடல் வேண்டும். அரசன் அப்படிச் செய்யாவிடத்தை,
உலகத்தார் பலரும் ஒழிந்துமையுடையவர்
களாய்த் திரண்டு, அரசனுக்கு விண்ணப்பஞ்
செய்து, அவ்வதிகாரிகளை நீக்குவிக்க முய-
லல் வேண்டும். இப்படிச் செய்யாதவரைகள்
எரிவாய் நாசத்துக்கு இரையான் என்னில்-
காலம் வருந்துவார்கள்.

ஸ்ரீ வயிரவக் கடவுள் (வரலாறு)

தொகுப்பு: வ. இரத்தினம், மலேசிய கல்விச் சேவையாளர்.

வெரவக் கடவுள்

சிவ வடிவங்களிலோன்றெனவும், சிவக் குமாரர்களிலோருவரெனவும் கூறுவர்.

பிரமனுந், திருமசலூம் தாந் தாமே முழுமுதற் கடவுளை அகந்தை கொண்டிருந்தனர். இதனால் இருவருக்கிடையிலும் பெரும்போர் உண்டாயிற்று.

பெருங்கருளைந் தடங்கடலாகிய சிவ பெருமான், இவர்களுடைய அகந்தையை நீக்கத் திருவுள்ளு கொண்டார். சிவபெருமான் அமலமாகிய சோதிவடிவாய் விண்ணிடைத் தோன்றினார். மதிமங்கிய அரியும், அயனும் அச்சோதியைச் சிவ மூர்த்தியென அறிந்தாரில்லை! இதனை யறிந்த சிவபிரான் அச்சோதியினுள் சிவசக்தி மேதராய்த் தோன்றியருளினார்.

திருமால், சிவசக்தியை வணங்கினார்; மாயை நீங்காத பிரம்மா, தனது உச்சித் தலையால் (ஜந்து தண்ணுள் ஒன்று) சிவனை இகழ்ந்தார். தான் படைப்புக் கடவுள் என்று அகந்தை கொண்டார்;

சிவபெருமான் அயனின் பாவத்தைத் தொலைக்கவும், தேவர்களின் செருக்கை அடக்கவுந் திருவுள்ளு கொண்டார். சிவ பெருமான் இதயத்திலிருந்து வெரவக் கடவுள் தோன்றினார். நீல நிறத் திருமேனியும், குலம், பரச, பாசம் உடுக்கு என்ற நாசகு ஆயுதங்களையும் தரித்த நான்கு திருக்கருங்களும், மூன்று திருக்கள்களும், திருக்கடையுமுடைய உக்கிர உருவங்களைஞ்சு விளங்கினார்.

சிவபெருமான் வெரவரை நோக்கி “எங்கை இகழ்ந்த பிரமனுடைய உச்சித் தலையைக் கிளிலி எடு” என்றார். சோதியும் மறைந்தது. திருமால் சிவபெருமானைத் தொழுது வைகுந்தம் ஏகினார்:

வெரவக் கடவுள் பிரமனின் உச்சித் தலையைத் தமது திருக்கரத்தில் ஏந்தி, அவருக்கு உயிர்ப்பிச்சைபளித்தார். இக்காட்சியே நீநப்புரரணத்தில்,

“பரமனை கதித்திடாப் பங்க யானன் ஒருத்து கிளிலே யோழிந்த வானவர் முழுதியு பகுதைக்கும் ஏதான்டு தண்டருள் புரிதரு வடுக்கைப் போற்றி செய்துவாம்” என வருகின்றது.

பிரமன் நல்வறிவு பெற்று, வெரவக் கடவுளின் மலரடியில் எழுந்து வணங்கி, சர்வசக்கரர் காரணரிடம் தமது பிழையைப் பொறுத்தருள் வேண்டினார். வைரவக் கடவுள் வேதமே நாய் வடிவில் வர, அதன்மீது ஆரோக்கியத்து, பிரம்மாவுக்கு அருள் புரிந்தார்; இதுதான் பிரம்மனுக்கு நான்கு தலைகள் அமைந்தன.

ஏனைய வானவர்களின் குருதியைப் பிட்சையாகப் பெற்று, அவர்களுக்கு உயிர் தந்து, அருள் புரிந்தார். திருமானின் குருதியையும் பிட்சையாகப் பெற்று அவருக்கும் அருள் புரிந்தார்.

சந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், சிவபிரானது மேற்போந்த செயலைப் பின்வருந்தேவாரத் திருப்பதிக்கத்தில் விபரிக்கின்றார்,

“ஏன்ற அந்தனை தலையினை யறுக்கு நிறைக்க மாலுதிரத்தை யேற்றுத் தோன்று தொண்மிசைக் களேயெறந் தலையைச் சுமந்தமா விரதத் தக்காளன் சான்று காட்டுதற கரியவன் எனியவன் ரங்கைத் தன்னிலா மனத்தார்க்கு மான்று சென்றனன் யாதவன் தலையை வளிவ வந்தன்னில் வந்து கண்டேன்”. மேலும் மனிவாசகனார்-

“நல்ல மஹினமேல் நான்முகனார்த்தை நூல்லை யரிந்தென் நுந்திபற அகிரால் அரிந்தென் நுந்திபற”

எனச் சிவபெருமான் புகற் பாடியுள்ளார்:

சிவபெருமான், வைரவ மூர்த்தைக் கொண்டு, அயன் தலையைக் கிளின்றென் பகதைப் புராணக் கூற்றைச் - சமயகுரவர்கள் போற்றிப் பாடியுள்ளார். நாழும் அவர்கள் வழியில் வைரவக் கடவுளை மெய்யன்போடு வழிபட்டி, அழக்கரை. அவா, வெகுளி, இக்குச்சொல் எய்தும் பெருத, சீருந், சிறப்பும் பெற்று வாழ்ந்து சிவன் பதக அடைவோமாக!

இந்துக் கலைகளின் மகந்துவம்

சில்லி சாந்தி சுப்ரமணியம்

(இந்து நாகரிகம் (சிறப்பு) 3ஆம் ஆண்டு) யாழ்ப்பானம் பல்கலைக் கழகம்:

கலையுணர்வஞ்ச சமய உணர்வும் ஒரே அடிப்படையிலிருந்து உண்டாவல்லவென்பது. இரண்டும் பரிபூரணமான பேரின்ப அனுபவத்தை இடையியமாக உடையவை. ஒன்று புலன்களின் வழி துண்டப்பெறு கின்றது. மற்றையது சிந்தனையின் வழி யாக உணரப்படுவது! சமய உணர்வில் தலைதின்றவர்கள் தாம் பெற்ற அனுபவங்களைப் புலன்கட்டுப் புலப்படத்தக்க வகை வில் வெளிப்படுத்தும்போது அவை கண் வடிவம் பெறுகின்றன. இந்து சமயம் ஆடு வெள்ளானுக்க கண்ட மேற்கொண்டியடையது. ✗ அவனுட்டத்திலே கலையும், சமய தத்து வழும் இனைந்துள்ள பெருமையைப் பாராட்டாதோரிவலை. இவ்வாறு இறை யுணர்வுடன், கலையுணர்வு கொண்டுள்ள தொடர்பு காரணமாக இறையுணர்வுக் குள்ள நிலையங்களாகக் கலைக்கோயில்கள் எனக் கூலைங்கள் திகழ்வதில் வியப்பில்லை. தெய்விக்கச் சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்குக் கலைகளின் வரச்சி பெருமளவில் துணைபுரியுமென்ற உண்மையை எம் முன் நேர் நன்கு உணர்ந்திருந்தமையினாலே கோவில்களுடன் கலையையும் ஒன்றுபடுத் தினர். கலைகளின் நோக்கம் கடவுளைக் காலாலுதல் என்பதே ஆஸ்ரோர் கொள்கை. ஏனவே இவ் இந்துக்கலைகள் தெய்வத் தோடு சம்பந்தப்பட்டதன்றி. இந்துக் கோயில்களிலும் வளர்ச்சி பெற்றுச் சிறந்து விளங்குவதால் மகத்தான் பெருமையடையது என்று கூறுவதில் வியப்பில்லை.

அடுத்துக் கலையாவது யாது என்பதற்கு விளக்கங் தேட முன்வருவேர்மானுல் பல விளக்கங்களையும் பெற்றாம், கலை மக்கள் வாழ்க்கையின் தனிப்பட்ட பண்பு. ஓர் அனுபவத்தை திறன். ஒரு வண் இப்புணர்க்கில் ஈடுபடுகின்றன. அதனில் அவனது ஆண்மக்கதி தொடங்குகின்றது. அந்த இன்ப எண்ணத்திற்கு அவனேர் உரு அமைக்கும்போது அது சிறப்

மாகப் பொலிகின்றது! இதையாகி இனப் மனிக்கின்றது! அதனில் அவன் தன்மையே மறந்து ஒன்றுக்குவதன்றி இவ்வாண்மத் தொடர்பு அதனை அனுபவிக்கும் பிறரையும் ஈர்க்கின்றது. இத்தகைய ஆண்மத் தொடர்புபெற்ற திறனே கலையாகும். இத் தகைய ஆற்றல் இந்துக்களுக்கே உண்டென்றால் மிகையாகாது.

‘உள்ளத்தின் அழகுணர்க்கிதான் கலை’ எனப் பெயர் பெறுகின்றது. கலைவல்லுனர்களால் காண, கணக்கிடப்பெற்ற அவை ஒரு கலையாக உருப்பெற்றது. ✗ ஆசோகன்று காலத்தில்தான், பெளத்த மதம் கலைக்கீப் பேணி வளர்த்தது. இக் கலைகள் முழுமையான வளர்க்கியடையக்கமார் 600 ஆண்டுகளாயின. கி. பி. 3-ஆம் நூற்றும் முதல் 7-ஆம் நூற்றுண்டுவரை இவை உச்ச நிலையில் விளங்கின. சாதவாகனரும், சூப்தரும், சாஞ்சுக்கியரும், பல்லவர்களும் கலைஞர்களை ஆதரித்துக் கலைகளை வளர்ப்பதில் ஈடு இனையற்று விளங்கினர்: இவர் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட அஜந்தா, எல்லோரா, எலிபெண்டா ஆகியவற்றில் காணப்படுஞ்சிறப் பூவியங்கள் யாவும் இந்துக் கலைகளின் மகோண்னத நிலையினை எடுத்து கீகாட்டும் சான்றாகவாகத் திகழ்கின்றன வல்லாரு!

தமிழ்ப் பண்பாடு சிறந்து விளங்குவதற்கும், இந்துக் கலைகளை எடுத்துக் காட்டுவதற்கும் காரணமாக விளங்குவதை திருக்கோயில்களென்னாம். இதனையொட்டி யே பல கலைகளும் வளர்ந்துள்ளன. கடாரம், மலைநாடு, தாய்ஸாந்து, போர் வீரயோ, பாவித்தீவு முதலாய நாடு எனில் திராவிடர்கள் குடியேறித் தங்கள் சமயத்தையும், நாகரிகத்தையும், கலை கலையும் நன்கு நிலைநாட்டியுள்ளனரேன் பது குறிப்பிடத்தக்கது ஆயிரமாண்டுகளைக் கடந்தபோதும், நம் கலை களும்,

தெய்வங்களின் திருவடிவங்களும், பெயர்களும், மேற்போந்த நாடுகளில் இன்றுந் தம்மைச் சுட்டிக் காட்டி நிற்கின்றன; சாவகக் கலை பெரிதும் திராவிடக் கலையம்சம் பொருந்தியகாக உள்ளது; அங்கு மட்டுமல்லாமல் தென்கிழக்காசிய நாடுகள் பவந்திலும் இன்றுந் தமிழ் நாட்டுப் பாணியையொட்டிய என்னற்ற கட்டிடங்களும், சிற்பவடிவங்களும் ஒளி விசிக்கொன்றிருக்கின்றன என்பது நோக்கற் பாலது.

மேலும் இந்திய நுண்கலைகள் பல ஒன்றேடான்று நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவை. ஒன்றினுடைய அறிவு போதியவு இன்றி, மற்றதனை விளக்கிக் கொள்ளுதல் எனிதன்று; விண்ணுதர்மேந்திர புராணமென்னும் பழைய நூலிலே மார்க்கண்டேய முனிவருக்கும், வற்ற என்னும் அரசனுக்குமிடையில் நடைபெற்றதாகக் கூறப்படும் சம்பாஷினையை சன்டு நினைவுக்குவோமானால், அவன் உருவம் அமைப்பதற்கான விதி கணக்குறும்படி கேட்கின்றார். அதற்கு அம்முனிவரோ நீ உருவக் கலையை அறிவதற்கு முன் ஓவியக் கலையைத் தெரிந்திருக்கவேண்டுமென்கின்றார்; பின் ஓவியம் பற்றி அறியவேண்டுமானால் நடனம் பற்றிய அறிவும், நடனம் பற்றிய அறிவைப் பெறவாத்தியம், பின் வாய்ப்பாட்டிசை ஆசிய யாவும் அறிய வேண்டுமென்கின்றார். இக்கைதை இந்துச்கலை அல்லது இந்திய நுண்கலைகள் யாவும் ஒன்றிலொன்று தங்கியுள்ளன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது; அத்தோடு வாய்ப்பாட்டிசைக் கலையின் முக்கியத்துவத்தினையும் வற்புறுத்திக் காட்டுகின்றது; மேற்குறிப்பிட்ட கலைகளிலே நடனமூம், சிற்பமூம் முப்பரிமாண இயல்பைக் கொண்டவை. மனித நாகரிகத்தின் ஆரம்பகாலத்திலே தோன்றிய கலைகளில் நடனமூம் ஒன்றாகும். புராதன மனிதனின் வாழ்விலே குறிப்பாகச் சலுக, சமய வாழ்விலே நடனமூம் முக்கியமான இடமொன்றினைப் பெற்றிருந்தது;

மனித வாழ்விலே “தெய்வமென்பதோர் சித்தமுண்டாக” கலைகள் இறை

வனுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டன. குறிப்பாக இந்தியக் கலைகள் தெய்வீக நிழலிலேதான் நன்கு வனர்ந்து வந்தன; இறைவனே வெவ்வேறு வடிவங்களிலே கலைகளின் வடிவாகவும், முடிவாகவும் கருதப்பட்டான். இறைவனை அடைதற்கான சிறந்த வழிகளாக இசையும், நடனமூம் கருதப்பட்டன. மலர், நைவேத் தியம் ஆசியவற்றிலும் பார்க்க நிருத்த தானமே இறைவனுக்குச் சிறந்தது என ‘நிருத்தத்தினகல்’ என்னும் நூல் கூறும்; கோவில்களிலே நடைபெறும் நித்திய, நையித்தியகளிலே நடனமூம் முக்கியமான ஒரிடம் பெற்றது. கோவில்மைப் பிலேயே நடனமாடுதற்கான இடமூம் வகுக்கப்பட்டது. நடனச் சிற்பங்களும் இடம் பெற்றன;

நடராசன் ஐந்தொழிற் கூத்தை நடத்துகிறான். இருதயத்தினாடே நுண்ணியதி னும் நுண்ணியஞக்குத்து திருக்கூத்து நடத்துகிறான். இது பிண்டத்தில் நடப்பது. அஸ்டக் கூத்தையும் ஆபைலும் அவனே. இந்த அற்புதக் கூத்தனை ஒவியத்திலும், காவியத்திலும், கோவிலிலும், விட்டிலும் சிற்பத்திலுஞ். சிலையிலும் வைத்துப் பாடியும். ஆடியும் தொழுது வணங்குகின்றோம் நாம். இதைக் காட்டி ஒந்தத்துவச் செறிவுள்ள கலை வேறு என்ன இருக்கின்றது?

“பிண்டத்தின் உள் இலயம்
பேசந் திருக்கூத்தும்
அண்டத்தை ஆட்டும்
அருள் நடமூம் - கண்டவர்க்குக்
காட்டுக் குறிப்பாகக்கரம் வீசி ஆடுவான்
ஆட்டுவிக்கும் எங்கள் அரன்”
என்னும் பாடல் அறியத் தருகின்றது.

இவ்வண்ணமாக இந்துக் கலைகள் அறுபத்து நான்கும் ஏதோ ஒருவிதத்தில் ஒன்றைவிட ஒன்று மேம்பட்டு விளங்கிய போதிலும் கலைகளைல்லாம் ஒன்றாகக் கொள்ள உறவுடையவை. எல்லாம் உள்ளத்து உணர்ச்சி பெறும் அழகான வடிவங்கள் எனலாம். புலன்கள் உணரும் முறைகளும் வெவ்வேறுக் கிருப்பதால் கலைகள் வெவ்வேறு வடிவங்கள் கொள்கின்றன. செவிக்குப் புலனுகும் கலைகள் இசையும், கண்தையுட். கண-

னூக்குப் புலங்கும் கலைகள் ஒனியன்று, சிற்பம்: உள்ளத்தணர்ச்சி ஒவ்வொரு கலை யிலும் ஒவ்வொரு வகை அழகாகப் புலப் படும். ஒவ்வொரு வகைக் கலைவடிவையெல்லாம் நீர்த்திரு வகைக் கலைவடிவோடு ஒப்பிடும் போழுது நயம் மேலுஞ் சிற்கும். மயிலின் அழகிய உருவத்தை மட்டும் காணபது ஓர் இன்பம். அந்த அழிய உருவத்தையே மென்மையான அசைனையும், நலிசுத்தையும் சேரக் காணபது அதனி அஞ் சிறந்த இன்பம். அதுபோலவே சிறந்த பாட்டிலுள்ள கறிப்பையை ஓர் ஒனியத்திலுமைத்துக் காணும்போது கலையின்பம் மேலும் மிகுகிஸ்நாது. இத்தகைய மகத்துவம் வாய்ந்த இந்த அறுபத்து நாண்கிணையும்

“ஆய கலைகள் அறுபத்து நாண்கிணையும் ஏய உணர்விக்கும் என் அம்மை” என்ற வரிகளால், கலைச் செல்லியாம் கலை கலாவல்லியே உணர்விக்கின்றூர் என்று கறுகின்றார்கள் அருட்டிரு குமரகுருபர கவாயிகள், அக்கலைகளில் சிற்பம், சித்திரம், இசை என்பன அச்செல்லியின் கண்களாகுமென்றும் குறிப்பிடுகின்றூர்;

இறுதியாக மேலைநாட்டுக் கலைகளுடன் எமது இந்தியக் கலைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் எமது கலைகளின் மகத்துவம் தெள்ளெனப் புலப்படும்: மேலை நாட்டுக் கலை “கலை கலைக்காகவே” (*Art for art's sake*). ஆனால் கீழை நாட்டுக் கலையோ வெனில் ‘கலை இறைவனுக்காகவே’ (*Art for Divine's sake*) ஜூரோப்பியக் கலையானது இறகுகள் கத்தரீக்கப்பட்ட பட்சபோல் மேலெழாது நிலத்திலுள்ள அழினை மாத்திரம் அநிகின்றது. இந்தியக் கலையோவெனில் பீரபஞ்சாதி உச்சியுட்டகுந்த எட்டாத அவ்வழகை நிலவுக்கத் திறகு இழுக்கப் பிரயத்தனப்படுகின்றது. மானிட ஆலக்கணக்கள் யானந் தன்னிடத்தே மேலியள்ளதும், அதற்கு அப்பாறபட்டுள்ளதுமான தெய்வத் தன்மையின் அழினைக் காட்டுவதற்கு உடல்மைப் பிறகுப் பூரணமடைந்த மனித உருவந் தானும் போதியதன்று, என இந்தியக் கிறபி தன் மனதில் கொள்கின்றன.

மேலை நாட்டுக் கலைகளில் தேசத்தின் வெறும் பலமும், வெளக்கீப் பெருக்கள் கரும், வெறும் புற அழகும் கருத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தன்மையை இந்தியக் கலைகளில் காணமுடியாது. இந்துக் கலையங்களுத் தற்பிழூட்டையதும், ரூபர் முடியதும், பரஞானத்துவ முடையதுமாகும். இது ஏனைய கலைகளில் இல்லை; இந்தியக் கிறபியானவள் கலைகளில் கடவுளைக் கண்டான்: எனவேதான் மேலை நாட்டுக் கலையைப் போலக்காமல் அதாவது ‘கலை கலைக்காகவே’யில்லாமல் கலை இறைவனுக்காகவெனத் தெய்விக் அம்சத் திற்கு உயர்த்திப் போற்றிப் பேணப் பெறும் ஆத்மார்த்தக் கலையாக விளங்குவதால் இந்துக் கலைகள் மகத்துவம் பெறுவதைக் கண்கூடாகக் காணமுடியும்!

இவ்வாறு கலையின் வாயிலாக வரலாற்றுப் புகழையும், மண்பாட்டுப் பெருமையையும், நாகரிகமேம்பாட்டையும், விளக்கிக் காட்டிடும் அரண்மனைகள், கோட்டைகள், கட்டிடங்கள், குடைகள் என்பவற்றேருடு இறைவன் கோவில்களும். சிற்பக்கள், ஒவியக்கள், கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், ஒலைச் சுவத்கள், புதை பொருப்பகள் என இந்தியாவில் மட்டுமென்று உலகெங்கனுமே பரவிக் கிடக்கின்றன எனக்கறலாம்.

எனவே கருதிக்க கூறின் இந்தியக் கலைகளான மேற்கூறியவை என்றுமயியாததும், எல்லையற்றுமாகிய பொருள் எதுவோ அத்தோலையும் அனுபவத்தில் உணர்த்துமியல்கின்றன. கற்பண்யெலும் இறக்கையால் உயரச் சென்று எட்டாத அப்பொருளின் அழகை நிலவுக்கிறகு இழுக்கச் செய்வன. அவை கற்பித் தோக்குடையன. குறியீட்டுத் தன்மையைடையன. இவ்வாறே இந்துக் கலைகளும் காவத்தின் தேவைக்கிணைய வளர்ந்தன: ‘உள்ளத்தை உள்ளவாறு உணர்த்துவதும் அவைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாது உணர்ச்சியால் வாரி மழுங்குவதும், தாவிப் பறப்பதும் கலை’ என்டாக்டர் மு. வரதராசன் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட கலையின் பெறுமையை உணர முதலில் மனிதனைப் படைத்தவன் இறைவன் என்றால் கலை-

யைப் படைத்தவனும் இறைவன்தான். சௌரவம் அளிக்கக்கூடிய தெய்வீகம் அவன் படைத்த மனிதன், இறைவன் வரயந்த இந்த இந்துக் கலைகளின் மகத் சிருஷ்டத்தை கலையைக் கொண்டே இறை துவம அளவிடற்களிய பெருமையுடைய வளை ஆடிபண்ய வைக்கின்றான் என்று தன்றே!

உறிஞால்கூட மிகையாகார அவ்வாவு

ஓம் ஸிவம்.

உசாத்துப்போன நூல்கள்:

- “கற்காலக் கலையுஞ் சுவையும்.” ச. பெண்டிக்ரி ஆசிநாதன்
- “இளங்கதிர்” 1954, 55, 53 - 54, 57 - 58;
- “கலைமலர்” (மலர்) 1978,
- “கலாவதி” 1971;
- “தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள்” - மயிலை சினி வேங்கடசாமி;
- “தென் இந்தியச் சிறப் படிவங்கள்” - கணேப்புலவர் கடு நவரத்தினம்.
- “செந்தமிழ்” (மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க வெளியீடு.)
தமிழக சாவக கலைத் தொடர்புகள். (கழக வெளியீடு)

வயிரவக் கடவுள் துதிப்பாடவள்ளு

தேவாரம்

உதவாந் திருமுறை

பண் - மேகராகக் துறிஞ்சி

1. அறங்கினரும் நால்வேத மாலின் கீழிருந்தருளியமரர் வேண்ட நிறங்கிளர் செந்தாமரை யோன் சிரமைந்தினேன் றறுத்த நிமலர் கோயில் திறங்கொள் மணித்தரளங்கள் வரத்திரண்டங் கெழிற் குறவர் சிறுமிமார்கள் முறங்களினுற் கொழித்து மணிசெல விலக்கி முத்துலைப்பெய் முதுகுன்றமே.

நான்காந் திருமுறை

பண் - திருநேரிசை

2. விரித்தபல் கதிர்கொள்குலம் வெடிபடு தமருகங்கை தரித்ததோர் கோல கால பைரவனைகி வேழும் உரித்துமை அஞ்சக் கண்டு ஒண்திரு மணிவாய் விள்ளச் சிரித்தருள் செய்தார் சேறைச் செந்தெறிச் செல்வனுரே.

ஏழாந் திருமுறை

பண் - தக்கேசி

3. ஏன்ற அந்தணன் தலையினை யறுத்து நிறைக்க மாலுதிரத்தினை யேற்றுத் தோன்று தோண் மிசைக் களே பரந்தனைச் சுமந்த மாவிரத்த்த கங்காளன் சான்று காட்டுதற் கரியவன் எளியன் தன்னைத் தன்னிலா மனத்தார்க்கு மான்று சென்றனை யாதவன் தன்னை வலிவலந்தன்னில் வந்து கண்டேனே.

பெட்டாந் திருமுறை

திருவரசகம்

4. நல்ல மலரின் மேல் நான்முகனூர் தலை ஒல்லை யரிந்த தென் றுந்திபற உகிரா லரிந்த தென் றுந்திபற

பண்ணிரண்டாந் திருமுறை

பெரியபுராணம்

5. இத்தன்மை நிகழுதாள் இவர்தொண்டிருங் கயிலை அத்தர் திருவடியினைக் கீழ்ச்சென்றனைய அவருடைய மெய்த்தன்மை அன்பு நுகர்ந்தாளுதற்கு விடையவர்தாம் சித்தமகிழ் வயிரவராய்த் திருமலை நின்றனைகின்றூர்.

கந்தபுராணம்

6. பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசனன்
ஓருதலை கிள்ளியே யொழிந்த வானவர்
குருதியு மகந்தையுங் கொண்டு தண்டமுன்
புரிதரு வடுகணைப் போற்றி செய்குவாம்.
7. வெஞ்சினைப் பரியழன் மீது போர்த்திடும்
அஞ்சனைப் புகையென் ஆலமா மெனச்
செஞ்சுசடர்ப் படிவமேற் செறித்த மாமணிக்
கஞ்சுகக் கடவுள் பொற்கழல்கள் ஏத்துவாம்.

காஞ்சிப்புராணம்

8. எனியரை வலியார் வாட்டின்
வலியரை யிரு நீர்வைப்பி
னளியறத் தெய்வம் வாட்டும்
எனுமுரைக் கமையவன் ரே
தெளியுமா வலியைச் செற்றேற்
செகுத் துரிக் கவயம் போர்த்த
வளியுளர் கச்சி காவல்
வயிரவர்க் கன்பு செய்வாம்.

காசி காண்டம்

9. பாதகஞ் செய்தோர்க் கெல்லாம்
பர்வினற் றண்ட மாற்றித்
தோதக பாவ நீக்கித்
துகளறும் புனிதராக்கி
மேதகு முத்தி சேர்க்கு
மெய்யன் முத்தலைச் சூற்கையன்
போதக முடைய கால
வயிரவன் பொற்றுள் போற்றி.

தொகுத்தவர் செ. நவநீதகுமார்.

சித்திரமேழி அருள்மிகு ஞானவௌவர் ஆலய வரலாறு திரு. வ. சுதாசிவம் தலைவர், பரிபாலன சபை

ஊர்ச்சிறப்பு:-

யாழிப்பாணத்தின் வடபாலில் கிரிமலை என்னும் புண்ணியை தீர்த்தத் தலைத்துக்கு தென்மேல் பகுதியில் சித்திரமேழி என்னும் பழம்பெரும் பதியுள்ளது. இதன் வடபாலில் பாக்குத் தொடுவாய்க் கடல் உள்ளது. இங்குதான் சேந்தாங்களம் என்னுங் கடற்கரை இருக்கின்றது. கிழக்கும் தெற்கும் இவ்வூரின் உறவு முறை ஊர்களான காட்டுவோ. துன்மலை ஆகிய ஊர்கள் உள்ளன. மேற்குத் திசையில் யாழிப்பாணத்தில் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் இளவாலை நெல்வயல் இருக்கிறது.

“முடிவிலாதுறை சன்னகத்தான்” என்று தொடங்கி “சேரவந்தனள் ஓர் இளவாலையே” என்று நிறைவூரும் பாடலிலுள்ள இளவாலையின் ஓர் உறுப்பாக- சிரமாக இப்பெரும்பதி அமைகிறது. அந்தணரும் ஆனினமும் சிறக்க வாழ்ந்த இடம் இதுவாகும். ஆதலின் தெய்வ மணங்கமமும் தொல்பதியாம் சித்திரமேழி என்று பலரும் புகழ்ந்து பாராட்டி வந்தனர்.

இங்கு வாழிப்பவர் கார்காத்த வேளாள குலத்தினர். உழவுத் தொழிலே இவர்கள் உயிர் நாடியர்க அமைந்திருந்தது. சித்திரவேலைப்பாடுகள் அமைந்த கலப்பைகளை (ஏரை)க் கொண்டு இவ்வூர் மக்கள் உழவுத் தொழிலைச் செய்து வந்தனர். இதனால் இவாகள் வதியும் ஊரும் சித்திரமேழி ஆயிற்று.

ஆலய ஸ்தாபிதங்:-

இவ்வூர் மக்கள் வடக்கே சென்று சிதம்பரம் முதலாம் சிவதல யாத்திரை செய்து வருபவர்கள். அங்கிருந்து மீணும் போது தம் கமத்தொழிலுக்கேற்ற ‘வடக்கன்’ மாடுகளைக் கொண்டு வருவது வழக்கம். இங்ஙனம் சென்று வருபவர்களில்

முதலிக்குட்டி கோர்வையில் உதித்த கந்தப் பகும் ஒருவராவர். இவர் 16-ம் நாற்றுண்டின் இறுதிப் பகுதியில் சிதம்பரம் சென்றிருந்தார். சிதம்பரம் முதலாம் சிவதல தரிசனங்களை நிறைவே செய்து கொண்டு அங்கிருந்து திரிகுலம் ஓன்றையும் எடுத்து வந்தார். சித்திரமேழி என்ற காணிப் பெயர் பூண்டி இடத்தில் கொன்றை மரத் தடியில் அதனை முறையாக ஸ்தாபித்து வயிரவ வழிபாட்டினை ஆரம்பித்து வைத்தார். சிதம்பரத்திலிருந்து கொண்டுவேந்து ஸ்தாபித்த வயிரவர் ஆதலின்அம்பலவானர் வயிரவர் என்று அழைக்கப்பட்டார். இத்திருநாமம் வயிரவர் ஆலயத்துக்கு எழுதி விடப்பட்டகாணி உறுதிகளில் காணலாம். இளவாலைப் பகுதியிலுள்ள சைவ ஆலயங்களில் இது பழையவாய்ந்தது. இவ்வாலயத்துக்குரிய நிலம் பரிகாரி வன்னியராலும் பூசாரி வம்சத்தினராலும் விநாயர் வம்சத்தினராலும் பிள்ளையினார் குடும்பத்தினராலும் வழங்கப்பட்டது. சைவப் பாரம்பரிய வாழ்க்கையில் சிறிதளவும் தவறுதவர் நம்முர் மக்கள். இவர்களின் பெரும் பொக்கிழுமாக இவ்வாலயம் அமைந்திருந்தது. இவர்கள் ஆசார அனுட்டான சிலர்கள்: இவர்கள் காலை மாலை வேளைகளில் சுவாமி தரிசனம் செய்த பின்பே தம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளுவது மட்டுமல்லாது வழி பாட்டின் பின்னரே உணவும் அருந்துவது வழக்கம்.

நூற்று சிரியைகளும்

வழிபாட்டு முறையும்:-

இவ்வாலய பூசைகளை சைவ வேளாளர்களே முன்னின்று நடாத்தினர்; முதலில் திரு. சந்தப்பரும் அவரின் மகன் திரு. வைரவநாதரும் அதன் பின் திரு. ஆறுமுகமும் பூசையையுடைத்தி வந்தார்கள். ஆறுமுகத்தின் மக்கள் திருவாளர்கள் சின்னத்தம்பியும், முருகேசுவும் பூசையைச் செய்தனர். இவர்களது சைவ அனுட்டான

சீல நெறியைக் கண்ட மக்கள் பக்தி சிரத் தையோடு இவர்களைப் பூசாரியார் என்று அழைத்தனர். இவர்களை அயலவர்களும் சிறப்பித்தனர். பிற்காலத்தில் இவர்கள் சிவழீ செல்லியாக் குருக்கள் எனப்படும் மகாகணபதிக் குருக்களை மாதகவில் இருந்து அவரின் தாயாருடன் 1875 ஆம் ஆண்டு அழைத்து வந்தனர். இங்கு குருக்கள் பிற்காலத்தில் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து, சிறந்த அர்ச்சகராக விளங்கினார். பின் இவர்களுக்கு வசிப்பிடம் கொடுத்து ஆதாரித்தவர்கள் வைரவநாதர் கந்தரும், கணபதியாருமாவர். குருக்களுக்கு வழங்கப்பட்ட காரணி சந்திரசேகரம் கந்தையாவுக்கு உரியது என்பது குறிப்பிடக் கூடியது. குருக்கள்மார் ஆலய விசேட பூசைகளைச் செய்து வர நிதியிட பூசைகளை திரு. ஆறுமுகம் சின்னத்தமிழும் அவர் மகன் திரு. ஆறுமுகமும் செய்து வந்தனர். இவர்களைத் தொடர்ந்து சிவழீ சோமசுந்தரக் குருக்களும் சிவழீ இராமலிங்க சர்மாவும் பூசையைச் செய்து வந்தனர். இவ்வாலயத்தில் சைவ புண்ணிய காலங்களில் சிறப்பாக விழா வெடுத்துக் கொண்டாடி வருவது வழக்கம். ஊரவர் அணவரும் மனமொத்து கலந்து வழிபட்டு மகிழ்வர்.

சிவழீ இராமலிங்கக் குருக்களின் பின் னர் அவர் பெறு மக்கள் கோவில் பூசையை மேற்கொண்டு வந்தனர். இதனைத் தொடர்ந்து கீரிமலை தேவல்தானத்தைச் சேர்ந்த சிவழீ ந. இராமச்சந்திரக் குருக்கள் தன் சிறு வயதிலே இவ்வாலயத்தில் பூசையைக் கையேற்று. இன்றுவரை சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறார், இவர்காலத்தில் ஆலயம் திருவருட் பொலிவடன் விளங்கி வந்துள்ளது குறிப்பிடத் தக்கது.

கும்பாபிஷேகங்கள்

மகா கும்பாபிஷேகம் முதன் முதலில் ஆலயம் ஆதிமூலத்துடன் நான்கு மண்டபங்கள் அமைத்து 1924 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதத்துப் புனர்பூச நட்சத்திரத்தில் நடைபெற்றது. ஞான வயிறுவப் பெருமான் மாட்பீனாக் குருக்களுக்குச் சொற்பனத்தில் தமிசனமாகி நடாத்தச்

சொல்லியருளியது ஒரு சிறப்புக் குரியது இதனை ஊர் மக்களின் உதவியுடன் திரு. மு. வயித்திலிங்கம் பொருள் சேகரித்து நடாத்தி உதவினார்.

இரண்டாவது கும்பாபிஷேகம் 1954 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் ரோகினி நட்சத்திரத்தில் உரும்பராய் பொன்னையாக் குருக்கள் நடாத்தி வைத்தார். இதற்கு ஊர்மக்களின் உதவியுடன் திரு. சி சிதம்பரப்பிள்ளை பொருள் சேகரித்து நடாத்தி உதவினார்.

மூன்றாவது கும்பாபிஷேகம் ஆலய பரிபாவன சபையாரின் பெரு முறையினால் 1981-ம் ஆண்டு ஆணிமாதம் அனுஷ நட்சத்திரத்தில் நடாத்தத் திருவருள் பாலித்துள்ளது. ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்து வர்ன வேலைப்பாடுகள் அமைத்த முருகன் ஆலயம் வசந்தமண்டபம், மணிக்கூட்டுக் கோட்டங்கள், ஞமலி பலிபீடம் புதிதாக நிர்மாணித்து இப்பெரிப் கைங்கரியம் நடைபெற உள்ளது. ஊர் மக்களும் மலேயாவாழ் நம்மவரும் இதற்குப் பெரும் பொருளுத்துவி புரிந்துள்ளைமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரதிட்டாகுரு சிவ ஶ்ரீ கு நகுலேஸ் வரக் குருக்கள் கீரிமலை ஆதினம் தலைமையில் இந்தற்கருமாம் நிறைவேற உள்ளுமை அணவரதும் மகிழ்ச்சிக் குரியது.

பிரகார விதாயகர் ஆஸய ஸ்தாபிதம்:-

1960 ம் ஆண்டு பிரகார மூர்த்தி யாக விதாயகர் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டது திரு. சி. நமசிவாயம் தன் சொந்தச் செலவில் இந்தற் குருமத்தைச் செய்து உபகரித்துள்ளார். இதற்கு ஊர்மக்கள் வரவேற்பு அளித்தனமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புராணபடனம்:-

இவ்வாலயம் ஆரம்பித்த காலம் தொட்டே புராணபடனம் சிறப்பாக நடாத்தப்பட்டு வருகிறது கந்தபூராணம் பெரிய புராணம், திருவாதழுரடிசன் புராணம் என்பன காலம் தோறும் நடைபெறுவது முக்கமாக உள்ளது. திருக்கல்யாணம்

ஷட்பு விழாவாக எடுத்து நடாத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்விழாவை திரு. சி. விசுவநாதரும், திரு. சி. சிதம்பரப்பிள்ளையும் நடாத்தி வந்தனர். திரு. மு. வெத்திவிங்கம், திரு. மு. சதாசிவம், திரு. ச. கந்தையா, திரு. சி. ஆறு முகம். திரு. ஆ. விரிவப்பிள்ளை, திரு. சி. நமச்சிவாயம், திரு. சி. சுப்பிரமணியம் என்போர் இக்கைங்கியத்தில் ஈடுபட்டு உழைத்து வந்தனர். தற்போது இம்முயற்சி யில் சைவப் புலஸர் வித்துவான் திரு. வ. செல்லையா, சைவப் புலவர் திரு. சு. செல்லத் துரை, திரு. வ. சதாசிவம், திரு. வ. மயில் வாகனம், திரு. ச. ஜெகநாதன் சைவ இளவல் திரு. மா. மார்க்கண்டு என்போர் ஈடுபட்டு உழைத்து வருவது குறிப்பிடத் தக்கது.

ஆலயபரிபாலனை :-

1978-ம் ஆண்டு தமிழ்மண்டபம் அமைக்கப்படும் 8-ம் மண்டபம் அமைக்கப்பட்டது இதனை திரு. க. வெரவுப்பிள்ளை முன்னின்று நிறைவேற்றினார். இதன்பின்னர் ஆலயபரிபாலனத்தை அவர்கையேற்றி நடாத்திவந்தார். இவரைத் தொடர்ந்து திரு. சி. சிதம்பரப்பிள்ளை திரு. சி. ஆறுமுகம் என்போர் ஆலயத்தை பரிபாலித்து வந்தனர். திரு. சு. சேர்மசந்தரம், திரு. வீரசிங்கம், திரு. ச. சதாசிவம் என்போர் வெளிமண்டபத்தை அமைத்தனர். 1963-ம் ஆண்டில் ஆலயபரிபாலன சபை அமைக்கப்பட்டு நிர்வாகம் செய்வனே நடந்து வந்தது. தற்போதுள்ள ஆலயபரிபாலனசபை 1977 ம் ஆண்டு தைப்பொங்கல் அன்று நிறுவப்பட்டது. இதனை அமைக்க முன்னின்று உழைத்தவர் மலாயாவாழ் நம்முர் வாசியாகிய திரு. ச. பூலோகசிங்கம் ஆவர்.

தற்போதுள்ள பரிபாலனசபை ஆலயத் திருப்பணிகளில் ஈடுபட்டு பெரும் நிதி திரட்டி அக்கைங்கரியத்தைச் செவனே நிறைவேற்றி வைத்ததோடு 1981 ஆணி மாதம் 3-ம் திகதி (13-7-81) அதுச் நடச்ததிரத்தில் மகாகும்பாபிஞ்சேகத்தையும் திருவிழுள்ள துணையுடன் நடத்தி வைத்துள்ளது இதில் இணைச் செயலா

ளர்கள் திரு. அ. பேரம்பலம் திரு. கா. திருநாவுக்கரசு பொருளாளர் திரு. பூ. முத்துக்குமாரு ஆகியோரின் பெரு முயற்சி பாராட்டப்பட வேண்டியது.

ஞான வைரவர் ஊஞ்சல் பாவும் பழக்கமுறை :-

ஞான வைரவர் ஊஞ்சல் பாவுனை தொகுத்தவர் சில மூலை மகாகணபதிக் குருக்கள் ஆவர். ஞானவிரவர் பதிகத்தை வித்து வான் சைவப் புலவர் திரு. வ. செல்லையா பாடியுள்ளார். இவை இரண்டும் ஒரு நூலாக அச்சிட்டு 1978-ம் ஆண்டு மார்க்கித் திருவிழாவன்று பரிபாலன சபையாரால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திலுவிலங்கள் :-

ஞானரைவர் பேரில் பாதகர் காட்டில் 40 பரப்புக் காணி யொன்றும் வட்டவளி வயலில் 10 பரப்புக் காணி ஒன்றும் உள்ளன. இவை பொதுமக்களின் உபகரிப்பாகும்.

தலவிருட்சம் :-

தலவிருட்சமாக கொன்றை மரம் அமைந்துள்ளது. இது ஆலய ஆரம்பகாலம் முதல் இன்றுவரை இளமைமாருது காட்சியளிக்கிறது. மரம் ஒம் என்ற அமைப்பில் உள்ளது. இம் மரத்தடியில் ஞான வைரவப் பேருமான் பலருக்குக் காட்சி கொடுத்தறுளியமை ஓர் அற்புத நிகழ்ச்சியாகக் குறிப்பிடலாம்.

மலாயாவாழ் நங்குரவர்:-

18-ம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியிலே எம் மூரில் உள்ள மூதாதையர் சிலர் மலேசியா சென்று அங்கேயே நிரந்தர வாழ்க்கையைக் கைக்கொண்டனர். பின்னர் காலந்தோறும் சென்ற நம்மவர் அவர்களுடன் சேர்ந்து இன்று அங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இரண்டொருவரைத் தவிர ஒன்றேயோர் அணைவரும் மலேசியாவில் குடி

யுரிமை பெற்றுள்ளனர். நம்முரில் உள்ள சனத்தொகையளவு அவ்விடத்திலும் உள்ள னர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உறவு முறை வம்ச அடிப்படையில் (கோத்திர முறையில்) இன்றும் அநுட்டிக்கப்பட்டு ஆசௌசம் காத்தல் என்பன நடைமுறையில் இருந்து வருவதால் தொடர்பு பந்தபாசம் வேறுன்றி காக்கப்பட்டு வருகிறது. உறவினரை தரிசிக்க இங்கிருந்தும் அங்கிருந்தும் போக்குவரவு செய்தல் இன்றும் நடை பெறுவது ஒன்றுகும்.

ஞான வைரவப் பெருமான் மலைசியாவில் உள்ள எம்முரவர் நினைவிலும், கன-

விலும் தரிசனமாகி அருள் புரிந்து வருகிறார். அவர்கள் தங்கள் நேர்த்தியை நிறைவேற்ற என்றும் எப்போதும் தயாராக இருந்து வந்துள்ளனர். ஆலயத் திருப்பணிச்சபை நிர்வாகத்திலும் அவர்கள் பங்கேற்றுள்ளனர். தற்போது நடந்த ஆலயத் திருப்பணியிலும் பெரும் பங்கேற்று நிதியுதவிபுரிந்து அப்பணியை நிறைவேற்றி யுள்ளனர். அங்குள்ள நம் இளஞ்சுந்ததி யினருக்கு எம் தொடர்புகளை காட்டக் கூடிய சின்னங்களை இருபகுதியிலும் உள்ள பெருந்தகைகள் நிறுவிவைக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு நிறைவு செய்து கொள்கின்றேன்.

(முது பெரியர் திரு. இ. கணக்கை அவர்களிடம் பெற்ற குறிப்புக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை வரையப்பட்டது.)

திரிகுலத்தின் மயிமை

சைவப்புலவர் சி. திருநாவுக்கரசு

(D; P F.M., A; P.F.M. இலங்கை, A.C.M.A, H.M.D.M.

கணக்காளர் சுகாதார அமைச்சர்)

சிவாலயங்களில் உபாசனைக்குரிய சிவ சின்னமாகத் திகழ்வது திரிகுலம். திரிகுலம் சிவ அடியார்களின் தியானப் பொருளாகும்: தியானப் பொருளாக இருப்பதால் திரிகுலம் எங்கும் இருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

வைரவ ஆலயத்தின் ஆதிமூலத்தில் அமைந்து இருக்கும் திரிகுலம் வேதாகம மந்திரங்கள் ஒது சிவாகம கிரியைகளின்படி சகல உபசாரங்களையும் ஏற்று அருள் புரியும் இடமாக அமைந்துள்ளது.

ஆனால் திரிகுலம் நதிக்கரைகளிலும், சுடுகாடுகளிலும், வயல்களிலும், மரநிழல்களிலும், வீடுகளிலும், பார்க்கும் இடம் எங்கும் பரந்து காணப்பட்டு, எமது அதி சயத்திற்கும், ஆராய்ச்சிக்கும் உள்ள பொருள் ஆகின்றது. ஆதிகாலம் தொட்டு இன்றுவரை மய உணர்ச்சிகளையும் நினைவுட்டும் சிவ சின்னமாகவும் திரிகுலம் இருந்த வருகின்றது.

எமது மனதில் முதன் முதலில் பயத்தை உண்டு பண்ணும் சிவ சின்னம் அது: பின் மனதில் எழும் பயத்தை நீக்கும் இறைவனை நினைவு படுத்தும் சின்னமாக மாறுகின்றது:

திரிகுலத்தைக் கண்டதும் எமக்கு ஓர் அச்சம், பயம் எழுகின்றது. இந்தப் பயத்தை உண்டுபண்ணும் பொருள் மாது? என்ற ஆராய்ச்சி தொடங்கும் பொழுதே நாம் சிவ தியானத்தில் ஈடுபடுகின்றோம். இங்கு எந்தவிதமான தீட்டைகளும் இன்றி வீட்டில் உள்ள பாட்டி பழங்கதை மூலம் பயந்து ஒதுங்கும் குழந்தைக்கு, திரிகுலத்தில் எழுந்துவரும் வைரவரை நினைவு படுத்துவாள்; வைரவரின் நினைவு வந்ததும், காளியும் அறிமுகப்படுத்தப்படும் குழந்தை கானும் சம்பவங்களில் எது? எது?

பயத்தை உண்டுபண்ணுமோ! அது அதை காளியின் லீலைகளாகக் காட்டப்படும்,

உயிர்களுக்கு எந்தச் சக்தி மரணத்தையும் பயத்தையும் உண்டுபண்ணுமோ அந்தச் சக்தியை வழிபடுவோமாக; அந்தச் சக்தியை தியானம் செய்வோமாக. என்று உருத்திர காயத்திரி மந்திரம் இயற்கையாகவே வளர்ந்து வரும் குழந்தை மனதில் வித்திடப்படுகின்றது, அப்படியாயின் மனிதர்களுக்கு மட்டுமா மரணத்தைத் தரும் என்ற கேள்வி வருகின்றது. மக்கள், தேவர், நரகர் ஆணைவருக்கும் மரணபயத்தை அச்சக்தி உண்டுபண்ணுகிறது.

எல்லாத் தீய சத்திகளிலும் இருந்து காக்கும் சத்தியாகின்றது. மனிதர்களால் தேவர்களால் விலங்குகளால் வரும் அச்சத்தை நீக்கும் சத்தியாக திரிகுலம் வெளிப்படும் போது மக்கள் கூடின்று வழிபாடு செலுத்தும் ஆலயம் உருவாகின்றது. மக்கள் தம் பக்தி உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் இடமாக ஆலயம் அமையச் சமூகத்தின் தியாகச் சின்னமாகத் திரிகுலம் அமைந்து விடுகிறது. எந்தச் சத்திதாய்பொல இருந்து எம்மைக் காக்கின்றதோ அந்தச் சக்தியை தியானம் செய்வேர்மாக என்ற மகா விஞ்ஞலை வதி தியானம் செய்யும் காயத்திரி மந்திரத் தின் உட்பொருள் மனதில் தோன்றுகிறது: இதனை ஓர் திருமந்திரப் பாடலில் திருமுனநாயனர் காட்டுகின்றார்:

தாணைமு காலத்தின் தனிச்சுடராய்
நிற்கும்
தாணைரு காலம் தண்டமாகுத மாய்
நிற்கும்
தாணைரு கால் தண் மழையாய்
நிற்கும்
தாணைரு காலத்தில் தண்
மாயனுமரமே

எல்லா ஞானத்தையும் காட்டும் ஞான குரியனாக வைவரவர் அகத்தே எழுந்து வரும்பொழுது. சாதகனின் இருள் நீங்கி ஆனந்தம் பெறுவதும் எந்த வொளி ஈர்மூ உலகுகளிற்கும் ஒனி கொடுக்குமோ அந்த ஒனியைத் தியானம் செய்வோமாக என்ற பிரம்ம சூரிய காயத்திரி மந்திரம் திரி குலத்தை வழிபடும் சாதகன் உள்ளத்தில் தோன்றுகிறது. முதிர்ந்த ஞானிகளிற்கு அவர் ஞானச்சாரியராக வந்து வேத, ஆசம, ஆரண்ணிய புராண உபநிட தங்களையும் பன்னிரு திருமுறைகளையும் மெய்க்கூட்டாத்திரங்களையும் விளக்குவார்:

முழு முதற் கடவுளாகிய சிவபெரு மானைச் சிந்தையில் இருத்த திரிகுவம்

தியானப் பொருளாகின்றதென திருநா வுக்ரசர் ஜேவாரத்தில் தருகின்றார்.

“முன்று மூர்த்தியும் நின்று இயலும் தொழில் முன்று மாகிய மூஷிலீச் சூலத்தான் முன்று கண்ணின் தீத்தொழில் முன்றினை முன்று போதுமென் சிந்தையில் மூழ்குமோ”

யாரோருவன் மூம்மூர்த்திகளாக நின்று முத்தொழில்குரிய மூன்று கடர்களைத் தந்து எமது ஊனக்கண, ஞாலக்கண, உள்ளக்கண ஆகிய மூன்று கணகளையும் ஒருந்து மும்மலங்களையும் நீக்கி பக்கி, அங்கு, ஞானம் ஆகிய தீபங்களை எம்மகத்தே ஏற்று கின்றாரோ அந்தப் பொருளை முப்போதும் தியானம் செய்வோமாகு

உபநிஷத்தும் திருமுறையும்

ஶாகாஞ் ஜயர் கப்பிரமணியம் எம். ஏ.

துணை விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்:

இந்து மதத்தின் மூலாதாரமாகத் திகழுவது வேத இலக்கியம். வேதங்களின் சாரம் உபநிடதங்கள். இதனால் உபநிடதங்கட்டு வேதசிரஸ் என்றவொரு பெயரூண்டு. உண்மைப் பொருள் தொடர்பான ஆராய்ச்சியிலே ஈடுபட்ட அறிஞர்களின் பொருள் பொதிந்த உரையாடல்களே உபநிடதங்களாக அமைந்துள்ளன. இந்த உரையாடல்கள் தொடக்கிவைத்து உண்மைப் பொருள் தொடர்பான ஆராய்ச்சியே தத்துவங்களாக விரிந்து பரந்தது.

சைவசமய பக்திப் பேரியக்கத்தின் உணர்ச்சிப் பெருக்காகத் திகழ்வன திருமுறைகள். சித்தத்தைச் சிவன்பால் வைத்துக் காதலாகிக் கசிந்து மல்கிய வீடும் வேண்டா விறவின் விளக்கிய நாயன் மார்களின் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்திசைகலந்த தமிழ்ப் பாடல்கள் அவை.

ஆராய்ந்து அறிந்த உண்மைகள் உபநிடதங்கள். அனுபவித்த உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடுகள் திருமுறைகள். இரண்டும் இருவேறு காலப் பகுதியில் வாழ்ந்த இருவேறு இயல்புக்கங்களால் தூண்டப் பெற்ற பெருமக்களின் வெளியீடுகள். இவ்வாறு இவையிரண்டும் வேறுபட்ட பண்புகளையுடையனவெனினும் தீவற்றினை அடிப்படையில் இலைத்து நிற்கும் அம்சங்கள் உண்ளன. இரண்டும் இந்து சமயம் என்ற பெருமரத்தின் இருவேறு நிலைகள். உபநிடதங்கள் தத்துவ வேர்; திருமுறைகள் பக்திக்களிகள்.

கால அடிப்படையில் நோக்கும்போது உபநிடதங்கள் திருமுறைகளுக்குப் பல நூறு ஆண்டுகட்டு மூத்தவை. வேத இலக்கியத்தின் இறுதிப் பகுதியான ஞான காண்டமாக அமைவன உபநிடதங்கள். அடுத்து இதிஹாச புராணங்களும், தர்மசாஸ்திரங்களும் எழுந்தன. இதிஹாச, புராணங்களின் செல்வாக்குத் தமிழ் நாட்டில் பரவிய காலப்பகுதியில் பரசமயங்களை

எதிர்த்து உருவாகிய சைவ பக்தி இயக்கத்தின் கணிகளே திருமுறைகள்.

தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பாமுதலிய திருமுறைகளில் பாடப்படும் முத்திய அம்சங்கள் இறைவனுகிய சிவபிரானின் தோற்றுப் பொலிவும், அருட்சிறப்பும், அதை அனுபவித்த ஆன்மாவின் பரவசநிலைமாகும். இறைவனின் தோற்றுப் பொலிவையும், அருட்சிறப்பையுஞ் சித்திரிக்கும் வகையில் திருமுறைகளுக்குப் புராணக் கதைகள் பெருமளவு ஆதாரமாக அமைந்துள்ளன. புராணங்களில் இடம் பெற்றுள்ள இறைவனைப் பற்றிய வருணாணகள் உபநிடதங்களிலே கூறப்பட்ட பரமாத்மாவான பிரமத்தின் இயல்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டன. உபநிடதங்கள் தத்துவ ரீதியில் விளக்கிய அம்சங்களையே புராணகாரர்கள் கதை வடிவில் கூறினர். நாயன்மார்கள் அனுபவித்து, உணர்ந்து, உளமுருகிப் பாடினர். வரலாற்றுப் போக்கை உணரும்போது உபநிடதக் கருத்துக்கள் திருமுறைகள் உருவாவதற்கு எந்த அளவிற்கு ஆதாரமாக அமைந்துள்ளன என்பது புலனாகும்.

வேதங்களையும், உபநிடதங்களையும் ஒருசேர இனைத்து நோக்கிய அறிஞர்பெருமக்கள், தேவாரங்களை வேதசாரமென்றும், திருவாசகத்தை உபநிஷத்சாரம் என்றும் ஆராய்ந்து கூறியுள்ளனர். ஸீலஸீலீ ஆறுமுதநாவலரின் மாணவராகிய காசிவாசி செந்திநாத ஐயரவர்கள் தேவாரம், வேதசாரம் என்ற தலைப்பில் அரியதெராரு நூல் செய்துள்ளார். மணிவாசகப் பெருமானின் திருவாசகத்திற்கு உரை கண்டவர்களுள் ஒருவர் சவாமி சித்பவானந்தா. இவர் திருவாசகப் பாடல்கள் பலவற்றுக்கும் பொருட்பொருத்தந்தரும் உபநிடத் தந்திரங்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். இவ்வாறு இருவகை நூல்களையும் இனைத்து நோக்குவது தத்துவத் தெளிவும் பக்திச் சவையும் ஒருங்கிணைத்த

மெய்நெறிக்குத் துணைபுரியும் ஒரு அனுபவமாகும்.

உபநிடதங்களிலே பேசப்படும் விஷயங்களிலே முக்கியமானது பரம்பொருளாகிய பிரம்மம். இதனைப் பரமாத்மா என்றும், உடலை இயக்குஞ் சக்தியாகிய உயிரைச் ஜீவாத்மா என்றால் குறிப்பிடுவோ. பிரமத்தைப் பற்றி உபநிடதங்கள் கூறுஞ் செய்திகளில் ஒன்று அது அறிவிற்கு எட்டாததும் புலன்களால் அறியமுடியாததுமாகும் என்பதாகும்.

“யத் வாசா அனப் யுதிதஃ
யோகவாக் அப்யுதயதே
தத் வை ப்ரம்மம் தவம் வித்தி
நாகிதம் யத் இதம் உபாஸதே
யத் சஷா ந பஸ்யதி
யன் மனசா ந மனுதே”

எனகிறது கேள்வே நீடதம். சொல்லால் பிரமத்தை விளக்க முடியாது; ஏனெனில் சொல் அதிவிருந்தல்லவா உண்டாகின்றது. கண்களாற் பிரமத்தைக் காணமுடியாது; ஏனெனில் கண்பார்ப்பதே பிரமத்தாலேதான். பிரமத்தை மனத்தால் சிந்திக்கமுடியாது; ஏனெனில் மனம் சிந்திப்பதே பிரமமத்தினாலேதான். இவ்வாறு ஐம்புலன்களும் மனமும் அனுகமுடியாதது பரம்பொருள் என்பதைக் கடோபநிடதமும் எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பிரமத்தின் இந்த அறியப்படாத நிலைதான் மிக உயர்ந்த நிலை. இதுவே நிர்க்குணப் பிரமமநிலை. இந்து சமயம் மூழு வதிலும் இறையோடியுள்ள இப்பிரமம் தத்துவம் திருமுறை ஆசிரியர்கள் பலராலும் சிந்திக்கப்பட்டுள்ளது. “அரியானை அந்தனர்தம் சிந்தையானை” என்ற திருத்தாண்டகத்திலே அப்பர் பெருமான் இறைவனை “யார்க்குந் தெரியாத தத்துவன்” என்றும் “கனலைக் காற்றை, கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற பெரியான்” என்றும் வர்ணிக்கின்றார். “சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க” என்பர் மணிவாசகர். “உணர்வுகும் கடந்ததோர் உணர்வே” என்கின்றது திருவிசைப்பா. “உலகெலாம் உணர்ந்து ஒத்தகரியவன்” எனகின்றது பெரிய புராணம்.

புலன்களாலும், மனத்தாலும் அறியப்படமுடியாத அந்தப் பரப்பிரம்மமே பிரபஞ்சம் முழுவதற்கும் ஆதார பூர்வமாக உள்ளது. எங்கும் நிறைந்தது. சர்வம் பிரம்மமயம் ஜகத்.

ஒருவனுகிய தேவன் எல்லா வஸ்துவிலும் மறைந்து நிற்கின்றன என எடுத்துரைக்கின்றது கவேதாஸ்வதர உபநிடதம்.

“யஸ்து ஸர்வாணி புதாணி
ஆத்மஸ்யேவ அனுபஸ்யதி
ஸர்வ பூதே ஷா ஆத்மானம்
ததோ ந விஜாகுப்பஸ்தே”

என்பது எல்லாப் பொருட்களிலும் இறைவன் தங்கியுள்ளமையை எடுத்துரைப்பது. ஈஸாவாஸ்ய உபநிடத்திலே,

‘பூர்ணமத பூர்ண மிதம் பூர்ணாத் பூர்ண முதத்யதே! பூர்ணஸ்ய பூர்ணமாதாய பூர்ணமேவ அவசிஷ்யதே’ என்ற சாந்தி பாடம் இறைவனின் பரி பூர்ண நிலைய விளக்குவது: ‘ஸஸா வாஸ்யம் இதம் ஸர்வம்’ என்பது அதன் தலைஸ்லோகம். இறைவனே இந்த உலகப் பொருட்கள் யாவற்றையும் மூடிமறைத்து எங்குமாகிப் பரந்துள்ளான் என்பது இதன் பொருள்

கனவிலும் நனவிலும் பார்க்கப்படும் அத்தனை பொருட்களுக்கும் ஆதாரமாக இருப்பவன் பரமாத்மாவே என்கிறது கடோபநிடதம்.

இவ்வாறு உபநிடதங்களில் பலவாருக்கூறப்பட்ட பிரமம் லக்ஷணத்தின் திரண்டகுருத்துக்களை நாவுசுரக்க பெருமான-

‘விறகிற நீயினன் பாவிற்படு
நெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச்
சோதியான்’
என்றும்.

‘ஞாயிருங் நமனுமாகி வருணனுய்ச்
சோப ஞெகித்
தீயருநிருதி வாயு திப்பிய சாந்தனுகி’

என்றும் பிரம்மம் எல்லாமாய் அல்லவுமாய் நிற்கும் நிலையைச் சித்திரிக்கின்றார். திருமூலர் தமது திருமத்திரத்தில்

“மரத்தை மறைத்தது மாமதயானே
மரத்துள் மறைந்தது மாமதயானே
பரத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம்
பரத்துள் மறைந்தது பார்முதல் பூதம்”

என்கிறார். பரத்துள் மறைந்தது பார்முதல் பூதம் என்ற இறுதி வாக்கியம் ‘ஸலாவாஸ்யம் இதம் ஸர்வம்’ ஸலாவாஸ்ய உபநிடத்தின் நேரடித் தமிழ்க் கருத்தாகவே அமைந்துள்ளமை ஒப்பு நொக்கு வோர்க்குச் சுவை பயப்பது.

சுகவெற்றுக்கும் மூலாதாரமான பரப் பிரம்மம் பேரொளிப் பிழம்பு என்றும், அந்த ஒளிப்பிழம்பு அனுபூதிமான்களின் உணர்விலேயே புலப்படும் எனவும் கடோபநிடதம் கூறும். திருமுறைகள் காட்டும் இறையியல்பும் இத்தகையதே!

“பாரோடு விண்ணைய்ப் பரந்த எம்பரனே”, என்றும்

‘ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும் சோதி’ என்றும்

“சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம் ஒருவனே சொல்லுதற்கரிய ஆதியே”, எனவும் திருவாசகம் அழைக்கும்.

‘ஒளிவளர் விளக்கு’ என்கின்றது திருவிசைப்பா! இந்த ஒளிப்பிழம்பு ‘ஒராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே’ என்றும் சிந்திப்பார் உள்ளத்தில்

• சுறந்துபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போல
சிறந்துபார் சிந்தனையுள் தேனூறி’
நிற்பது என்றும் அனுபவித்துக் கூறினார் மணிவாசகர்.

இப்பரம்பொருள் தானே முழுமுதலாகவும் பல்வேறு உயிர்களிற் கலந்தும் விளங்கும் இயல்பினை சுவேதாஸ்வர உபநிடதம்

“ஏக ஏகோசர்வ பூதேஹா” என்கிறது; இதனை சம்பந்தப் பெருமான் தமது தீவெழுக் கூற்றிருக்கையிலே

“இருருவாயினை மானுங்காரத்
தீரியல்பாகி விண்முதல் பூதம்
ஒன்றிய இருசடர் உம்பர்கள் பிறவும்
படைத்தனித் தழிப்பமும்
மூர்த்திகளாயினை”

என்கின்றார். மணிவாசகப்பெருமான் ‘ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிபோற்றி’ என்கின்றார். இவ்வாறு உபநிடதங்களிலே ஞானியர் நோக்கிக் கண்ட இறையியல்பு பற்றிய உண்மை திருமுறைப் பாவலர்களின் உணர்வில் அநுபவப் பிழம்பாக வெளிப்படுகிறப்பு சிந்திப்போர்க்கு இன்பஞ்சு செய்யவல்லது.

சாந்தோக்ய உபநிடதம் சிவஞகியபரம்பொருளை ‘அட்டழுர்த்தி’ என்றும் வர்ணிக்கின்றது.

“ஓஷ ஆத்மா பறைதே பாப்மா
விஜ்ஞரோ விம்ருத்யுர்
விலோகோ விஞ்சிப் லோபிபாஸஸ்
ஸத்ய காமாஸ் ஸத்ய ஸங்கல்ப”

என்பது அந்தச் சுலோகம் பரமாத்மா ஆனவர் பாவம், மூப்பு, மரணம், சோகம், பசி, தாகம் ஆதியன் அற்றவர். சத்யத்தால் விரும்பப்படுவர். சத்ய சங்கற்பராகாள்ளவர். இக்குணங்களின் சங்கமத்தாலேயே பின்னர் இறைவன் என்குணன் என்ற தத்துவம் வளர்ந்தது, நாவுக்கரசர் பெருமான் இறைவனைப் ‘போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியன்’ என்று வர்ணிப்பதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது.

மேற்கூறிய சாந்தோக்கிய உபநிடதத்திலே ஒங்காரம் என்றும் பீஜாட்சரத்தின் மேன்மை கூறப்படுகின்றது. ஒம் என்ற பிரணவ மந்திரத்தை உச்சரிப்பவன் மரணத்தை வெல்வான் என்றும், அதனை உச்சரிப்பது அமிர்தச் சுவை தருவது என்றும் அவ்வுபநிடதம் கூறுகின்றது. ஒம் என்ற பிரணவம் பிரம்மமாகிய பரம்பொருளைச் சுட்டும் ஒவியடிவமாகவே உள்ளது என்பது தெளிவாகின்றது. இந்த-

ஒங்காரத்துள் நமசிவாய என்ற ஐந்தெழுத் தும் ஓரெழுத்தாம் தன்மையில் சூக்ஷ்மமாகி உள்ளவென்பது சைவசித்தாந்த அடிப்படை.

இத்தகைய சைவசித்தாந்தச் சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு வழிசெலுக்கும் வகையிலே திருமுறைகளிலே சூக்ஷ்ம பஞ்சாட்சரமாகிய ஓம்காரரும் தூலமாகிய நமசிவாயும் சிறப்பாக இடம்பெற்றுள்ளன.

“ஒருசுடராய் உலகேழுமானுன் கண்டாய்
ஒங்காரத்துட் பொருளாய் நின்றுன்
கண்டாய்”,
என்கின்றார் நாவுக்கரசர்.

சம்பந்தர், நாவுக்கரசர், சுந்தரர் மூவருமே நமசிவாயப் பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர்.

“காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார் தமை நன்னெறிக் குய்ப்பதும்
வேத நாள்கிளும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமசி வாயவே”.

என்று ‘நமசிவாய’வின் பெருமை விரித்து ரைச்கட்டபடக் காணலாம். மன் வாசகப் பெருமான் நமது திருவாசகத்தின் முதற் பாடவில் ‘நமசிவாய வாழ்க நாதன் தான் வாழ்க’ என்றே தொடங்கியுள்ளார்.

இவ்வாறு பரம்பொருளின் இயல்புகள் தொடர்பாகவும் மூலமந்திரந் தொடர்பாகவும் உபநிடதங்கள் கூறியியலை திருமுறைகளில் பயின்றுள்ளமை விரிக்கின் பெருகும்.

உபநிடதங்களில் பரமாத்மாவை அடுத்துக் குறிப்பிடப்படும் முக்கீய பொருள் ஜீவாத்மாவாகும். உபநிடதம் கூறும் பரமாத்மாவும், ஜீவாத்மாவும் ஒன்று அல்லது இரண்டாக என்பது தத்துவ ஆய்வாளர்களுக்குரியது. பக்திமாண்கள் இந்த ஆராய்ச்சியில் இறங்கவேண்டியதில்லை திருமுறைபாடிய நாயன்மாகன் பக்தர்கள். தத்துவ ஆராய்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். அவர்கள் தம்மையும் இறைவளையும் வேறு படுத்தி இருபொருள்களாகவே உணர்ந்த வர்கள். இறைவளையும் ஆன்மா சென்று இன்புற்றிருக்க வேண்டும். இதுவே அவர்களது குறிக்கோள்.

உபநிடதங்களிலே ஜீவாத்மாவையும், பரமாத்மாவையும் வேறுபடுத்திக் காட்டும் அம்சங்களும் உண்டு. முண்டகைபநிடதத்திலே ஒரு மரக்கிளையில் இருக்கும் இரு பறவைகளைப் பற்றிய செய்தி உண்டு. ஒரு பறவை பழுத்தைச் சுவைப்பது. மற்றது அதனைப் பார்த்திருப்பது.

இந்த உடலுக்குள்ளேயே ஜீவாத்மாவும், பரமாத்மாவும் இணைந்து இடம் பெற்றுள்ளனர். ஜீவாத்மா உலக விடயங்களில் ஈடுபட்டு இன்பதுன்ப அனுபவம் பெறுகின்றது. இன்னென்று புலன்வழிப்படாமல் அவதானித்து நல்வழிப்படுத்த முயல்கின்றது என்ற கருத்தைத் தரத்தக்க வகையில் அமைந்த இவ்வெபநிடதக் குறிப்பு,

“காயமே கோயிலாகக் கடிமனம்

அடிமைடாக

வாய்மையே தூய்மையாக மனமணி

இவிங்கமாக”

அமையும் உடலாகிய கோவில் பற்றிய திருமுறைச் சிந்தனைக்கு தூண்டுகோலாக அமைந்திருக்கலாமெனல் தவரூகாது,

உடல் என்ற கூட்டுக்குள் உறைகின்ற ஆத்மாவை நன்னெறிப்படவிடாது அலைக்கழிப்பவை ஜம்புலன்கள். இவை ஆத்மாவை அலைய வைப்பதை விளக்க கடோப நிடதம் ஒரு அரிய உருவத்தையே கையாளுகின்றது. எமது அந்த உடல் ஒரு இரதம். இந்த இரகத்தின் சாரதி புத்தி. இரத்தின் மேலமர்ந்து பிரயாணஞ்சு செய்வங்களும் மானிக்கமான பிரயாணஞ்சு செய்வங்களும் ஆத்மா. தேரை இழுத்துச் செல் லுங்குதிரைகள் ஜம்புலன்கள். தேர் பிரயாணஞ்சு செய்யும் பாதை உலக விடயங்கள். இந்தத் தேர் சரியாப்பிரியாணஞ்சு செய்ய வேண்டுமெனில் புத்தியாகிய சாரதி நன்கு செலுத்தவேண்டும் அல்லது ஆத்மாவாகிய எஜுமானின் பிரயாணஞ்சு சகப்படாது! புலன்களாகிய குதிரைகள் நாம் விரும்பியவாறு ஒடிப் பிறப்பும் இறப்புமாகிய வட்டத்திற்குள் சுற்றிக் கொண்டே இருக்க நேரி டும். எனவே புத்தியை முழுமையாகப் பிரயோகித்து புலன்களைக் கட்டுப்படுத்தி நல்வழிப் பிரயாணத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது கடோப நிடதம் வழங்குஞ்செய்தி

உபநிடத்துடன் ஒருங்குவைத்து எண்ணப்படும் பகவத்கீதை தோன்றிய போர்க்களாக காட்சி இந்த இடத்தில் நினை வித்து வருதல் தவிர்க்க முடியாதது. ஆர்ச்சனங்கிய ஆத்மாவின் சாரதியாக கண்ணன் அமைந்து வழிநடத்தும் இயல் புபோல் புத்தி ஆன்மாவை வழி நடத்த வேண்டும் என்பது கீதைக் களம் காட்டும் போதனை.

மேற்கூறிய கடோபநிடதக் கருத்துக் களை வேறுக்கு வகையில் உருவகஞ் செய்து பார்க்கின்றார். திருமுறையாளரான திரு மூலர், ஜம்புலன்களையும் ஐந்து பசக்களாக உருவகிக்கிறார். அவை ஐந்தும் ஓர் மேய்ப்பான் இல்லாவிட்டால் வெறிகொண்டு திரியக்கூடியவை. ஒரு நல்ல மேய்ப்பான் கிடைத்து, அவனால் வெறி தணிக்கப்பட்டுக் கட்டி அவிழ்க்கப்படுமானால் அந்த ஐந்து பசக்கஞ்சும் பால் சொரியும் பக்ககளாகும். அப்பாலைப் பெற்று நாம் பயன் பெறலாம்.

“பார்ப் பானகத்திலே பாற்பச ஐந்துண்டு மேய்ப் பானுமின்றி வெறித்துத் திரிவன மேய்ப்பானும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினால் பார்ப்பான் பசவைந்தும் பாலாய்ச் சொரியுமே”

என்பது திருமூலர் வாக்கு.

இதே கருத்தை மாணிக்கவாசகப் பெரு மான் வேறுக்கு வகையில்

“முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல்வேணப் பத்திநெறி யறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்

சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனியரண்டு அத்தன் எனக்கருளியவாறு யார் பெறுவார் அச்சோவே.” என உணர்ந்து உரைக்கின்றார்.

இவ்வாறு விடுதலையுணர்வு பெறுவதற்கு ஆன்மா மேற்கொள்ள வேண்டிய முயற் சிய முண்டக உபநிடதம் ஒரு வில்லித் தையை உருவகமாகக் கொண்டு விளக்கு கிள்ளது. ஞானமாகிய வில்லிலே ஆன்மா வாகிய அம்பை வைத்து நம்பிக்கையாகிய நாணை இழுத்து திட்சித்தத்துடன் குறியை நோக்கி எய்தல் வேண்டும். இதனை நாவுக்கரசர் தமக்கே உரிய பாணியில்-

“உயிராவணம் இருந்து உற்றுநோக்கி உள்ளக் கிழியில் உருவெழுதி”

என்கின்றார். உள்ளமாகிய திரையிலே இறையுருவை வரைந்து உயிராவணம் முச்சவிடாத ஜாக்கிரதையுடன் பக்தி முயல வேண்டும், என்ற அவரது கருத்து அனுபவழூர்வமானது.

இவ்வாறு உபநிடத அறிஞர் அறிந்த உண்மையும், திருமுறை கண்ட நாயன் மார்கள் அனுபவித்த உணர்வும் ஒரே இடத்தில் செல்லுஞ் சிறப்பு இந்து மதத் தின் தச்துவ நெறிக்கு இடையிலான தொடர்வை நன்கு கட்டி நிற்கின்றது. வேத வித்தில் முளைவிட்டு உபநிடத வேர் கொண்டு இதிகாச புராண தர்மசாஸ்திர, ஆகமப் பண்பாடுகளாக விழு து விட்டு வளர்ந்த இந்தப் பண்பாட்டுப் பெருமரத் தின் கனிகளே திருமுறைகள் என்பதை உணர இது தெளிவாகும்.

மங்களாம்.

சிவமயம்

இளவாலை - சித்திரமேழிப் பதியில்
கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும்

ஞான வைரவ சுவாமி பேரில் பாடப்பட்ட பதிகம் (கனினுர் செ. கதீரேசர்மின்ஸை அவர்கள்)

வெண்பா

கொன்றை மரநீழலுறு கோயிலிலே வீற்றிருக்கும்
வன் றிறல் சேர் ஞானவயிரவனை - நின்றுபுகழ்
சித்திரமேழிப் பதியின் செல்வனை யான்பாட 104
அத்திமுகன் தாளே அரண்.

வீருத்தம்

முந்தைநாளிற் பிரமதேவன் தனக்குமோர்
முகமைந் திருத்தலுன்னி
முக்கள்ளை ஞானமைம் முகங்களே கொள்ளலால்
அவருக்கு முதன்மை ஏனோ
இந்தவகை யிலுஞ்செயுந் தெரழிலிலும் யானவர்க்
கெல் றுமே பெரியன்றே
என்ற பேரகந்தை கொண்டசைத் தனதுச்சி
ஏன்ற சிரசால் நடக்கத்தான்
அந்தவோர் சிரசினைக் கிண்ணி அவன் நான்முகன்
ஆகப் பணித்த எந்தாய்.
அன்பு கொண்டுண்பதம் தாழ்கின்ற அடியருக்
ககவிருள் போக்கி நிற்பேரய்
சிந்தைமால் கொண்டிங்கு திரிதரும் சிறியனிடர்
தீர்த்தருள வேண்டு மையா
சித்திரமேழிப் பதிச் செல்வனை திகழுமெய்ஞ்
ஞான வயிரவ சுவாமியே.

1.

வின்னவர் முனிவரர் மேருமலை மீதுற்ற
பிரமனெடு மாலையனுகி
விளங்கிடும் மூர்த்திகள் மூவருள் யாவரே
மேன்முதன்மை யாளரெனின்
கண்ணனும் பிரமனும் தத்தமக் குரியதே
அம்முதன்மை யென்று கூறிக்
கனவாது செய்திடக் கணனுதற் பரமஞர்
காட்சிதந் தாரவரையும்
உண்ணிறை யகந்தையால் நிந்தித்த பிரமனின்
ஒருசிரம் கொய்து வன்றன்

உண்மயக் ககற்றிடச் சிவன் திருவளத்திலே
உதித்துவரு திருக்குமரா
திண்ணிய மனத்தினே ஞது திருவடி தொழும்
திறமெனக் கருள வேண்டும்
சித்திரமே மிப்பதிச் செல்வனே திகழுமெய்ஞ்
ஞான வயிரவ சுவாமியே.

2.

நீலதிற மேனியும் சிலம்புக ளாவித்திடும்
நிகரிலாத் திருத் தாள்களும்
நீரவு சேர்ந்தவெற் றரையுடன் சிரமாலை
நெடிதன சந்தாடு மார்பும்
குலழும் பாசழும் மழுவுடன் உடுக்கையும்
தோன்றமினிர் திருக்கரங்களும்
தோற்றுமுக் கண்களும் வக்ரதந்தங்களும்
குழ்ந்த செஞ்சடையுமாக
கேஸமது கொண்டுக்ர வடிவுடன் கொதிக்கின்ற
கேபமிது நகையுமாகி
குதித்தரன் திருமுன் புதித்தருள் செல்வநீ
கூறுமுக்கிரம் தவிர்த்தே
சீலமிகு ஞானவடிவா யிங்கமர்ந்திடும்
தெய்வமே எண்யாளுவாய்
சித்திரமேழிப்பதிச் செல்வனே திகழுமெய்ஞ்
ஞான வயிரவ சுவாமியே.

3.

நாரணனும் அமரகும் முனிவரும் அகந்தையால்
நனிமயக் குற்றவண்நான்
நாடுமவர் பதிதொறும் சென்றவர் குருதியை
நகத்தினைற்கிறி யேந்தி
ஆரண மியம்புசிவ ஞமுதன்கை தேறியவர்
அன்பு செய் துய்ய வன்னி
அற்புதம் விளைத்தருளும் ஜயனே ஞமலிமீ
தாரேச கணிதது வருவராய்
ஏரணி நிறைந்த புவனங்களுள் ஒன்றிலே
இனியசா முண்டியாகும்
இன்பநிறை சத்தியேரடங்புடன் மருவியுறை
ஏந்தலே எண்யாளுவாய்
சீரணி வயல் களெரடு சோலைகள் தருவளம்
சேர்ந்து திருநிறைவு பெற்ற
சித்திரமே மிப்பதிச் செல்வனே திகழுமெய்ஞ்
ஞான வயிரவ சுவாமியே.

4.

வீதியோ ரங்களில் மரமடர் நீழலில்
விரிபுனற் றடக் கரைகளில்
விளங்குநின் சூலப்படையினை நினதுதிரு
வுருவாக நாட்டி வைத்தே
பாதகாணிக்கையும் பூசையும் பொங்கலும்
பாங்குறச் செய்து வந்து
பயங்கரத் தெய்வமென் ரூஷையஞ்சி யேத்துவர்
பாருலக மாந்த ரெல்லாம்
நதிநிலை நிற்கவும் ஆணவப் பேரிருள்
நில்லாது வலி குன்றவும்
நீயருள் புரிந்துலகி னெங்கு நிறைகின்றனனின்
நிலைமயாம் உணரவைத்தாய்
தீதருவினைகளின் தேட்டம் தெருத்து வாழ்
சிறியனைனை ஆண்டருஞ்சாய்
சித்திர மேழிப்பதிச் செல்வனே திகழுமெய்ஞ்
ஞான வயிரவ சுவாமியே.

க.

என்றென்றும் உனதுவழி பாட்டினைப் போற்றிநின்
ரூன்றனை வேண்டு மன்பார்
இன்பமொடு நின்படைக்கலத்தை முன்னாளிலே
ஏத்திப் பிரதிட்டை செய்த
கொன்றை மரநீழலில் வந்தமர்ந்தவர் பூசை
குறைவறக் கொண்டு நின்று
கூறரிய பேரருள் பாலித்து நின்றனை
கொற்றமிகு எந்தையே நீ
இன்றுமிகு புத்தெழில் வாய்ந்த வுயர் கோயில்
இனியநின் திருஷ்டிவுடன்
எழுந்தருளி வீற்றிருக்கின்றனை நின்புகழை
ஏத்து மடியேனை யாள்வாய்
சென்றுயர் சௌவசித்தாந்தரெறி ஒழுபியே
திருமிகும் செல்வர் வாழும்
நல்ல சித்திரமேழிப்பதி செல்வனே திகழு மெய்ஞ்
ஞான வயிரவ சுவாமியே.

க.

புத்தெழில் விளங்கு போற்கோயில் அமர்ந்தெமது
புஞ்ஜை தீர்த்தாள வந்த
புண்ணியப் பொலிவுநிறை தெய்வமே உலகுமெய்ப்
போதந்தெளிய வந்தோய்
அத்தமிகு நெஞ்சமும் தூயநின் புகழுள்ளி
வேறுரை சொலாத வாக்கும்

தொழுது தினம் உனியேத்தி நின்பணிகள் புரிகின்ற
 துரிசு தீர் உடம்புமாகி
 நித்தமும் உண்ணெப்பரவி ஏத்திவழிபாடு செய்
 நிலையெனக் கருளவேண்டும்
 நின்மலா வேதமாம் ஞாமிலிசை ஊர்ந்துவரு
 நித்தனே வடுக முர்த்தி
 சித்திமிகு தெய்வமே சிவப்பணிகளே புரியும்
 செல்வர்கள் சேர்ந்து வரமும்
 சித்திர மேழிப் பதிச் செல்வனே திகழுமெய்ஞ்
 ஞான வைரவ சுவாமியே.

7.

நஷ்டுகளில் எங்கனும் நற்றவச் செயல்களில்
 நாட்டமில்லாமை கண்டேன்
 நம்பிக்கை யேரடரிய தெய்வ வழிபாட்டை
 நயப்பவரு மில்லையையா
 பாடுபடவின் றிப் பண்ததைத் திரட்டுமோர்
 பக்குவந் தேடுவோராய்
 பாருலகில் வஞ்சனை ஏமாற்று வித்ததைகள்
 பயின்றலைந் திடுதலல்லால்
 வீடுபெற்றுயிருநெறி வேண்டி நிற்கின்றவோர்
 மெய்மை நிலை தெளிய என்னும்
 மேலான வாழ்வினைப் பற்றுதிருக்கும்
 வெறுமையாளர் நடுவிலை
 வேதாந்த மோனப் பொருள் கரணவேண்டும்
 விளக்கரும் விருப்பமுற்றேன்
 தேடியடை வேர்க்கருள் செய்திடும் தெய்வமே
 சிறியனை ஆண்டருஞ்சுவாய்
 சித்திரமேழிப்பதிச் செல்வனே திகழுமெய்ஞ்
 ஞான வயிரவ சுவாமியே.

8.

கோயிலை அடைந்தபு செய்துவழி படுகின்ற
 கொள்கையே சிறிதுமில்லார்
 கூட்டமாய்ச் சேர்ந்து கடைபேசி நகையாடிடும்
 கோலமே யுடையராகி
 ஒயுத லிலாதிந்த உலகம் சுழல்கின்ற
 உண்மையை யுனர்ந்துளார் போல்
 ஒரு கணப் பொழுதிலும் நிற்காம லெங்கெங்கும்
 ஒடியரடித் திரிகுவார்
 பாய்கின்ற நீரிடைப் பட்டலைப் புண்டு செல்
 பல பொருள்களாக மாறி

பாருலக மாந்தர் தம்வாழ்வினை யழிக்கின்ற
பரிதாப நிலைமை கண்டு
தேய்கின்ற மதியினே வெளை யனைத்தின்புற
தேற்றியருள் செய்து காப்பசய்
சித்திரமே ழிப்பதிச் செல்வனே திகழுமெய்ஞ்
ஞான வயிரவ சுவாமியே.

9.

பூவுலக மீதிலே வாழ்வுற்ற நாள்முதல்
பொய்யைப் புணர்ந்து விட்டேன்
போக போக்கிய மென்ப் பொருளற்ற வாழ்விலே
பொழுதெல்லாம் போக்கிவிட்டேன்
சீவனே பாயங்கள் நேடிநான் மிகுதியும்
செலவிட்ட காலமெல்லாம்
சிந்தையில் நின்னரிய சேவையைப் போற்றிடச்
சிந்தித்திலேன் ஐயனே
ஓவரும் துன்பங்களுற்றிடும் போதுதான்
உற்றதுளை நீயென்னவே
ஒரு புதிய நினைவுடன் உன்னருளை வேண்டியின்
றுன்பதம் சரண் புகுந்தேன்
தேவர்கள் செருக்கறுத்தருள் செய்யும் தெய்வமே
சிறியனைக் காத்தருள்வாய்
சித்திரமேழிப் பதிச் செல்வனே திகழுமெய்ஞ்
ஞான வயிரவ சுவாமியே

10.

—
சிவமயம்

தீத்திமேஹி அருள்மிகு ஞான வைரவப் பெருமான்

ஆலய யியான சபை

போஸ்கர்கள்:-

- திரு. க: கந்தையா
.. க. சின்னத்தும்பி
.. மு: வயிரவப்பின்னை (தேகவியோகம்)
.. ஆ: பேரம்பலம்

தலைவர்:-

திரு: வ: சதாசிவம்

உபதலைவர்:-

.. க: பாலசிங்கம்

இனைச் செயலாளர்கள்:-

திரு. ஆ: பேரம்பலம்
.. கரௌ: திருநாவுக்கரசு

உபசெயலாளர்:-

திரு: வ: மயில்வாகனம்

பொருளாளர்:-

.. மு: முத்துக்குமாரு

நிர்வாக உறுப்பினர்:-

- திரு: வி. கந்தசாமி
.. க: புவனேஸ்வரன்
.. கா. சிவராசா
.. வ: இராமகிருஷ்ணன்
.. மு. அமிர்தராசா
.. ந. கிருஷ்ணமூர்த்தி
.. சி. ஜெகநாதன்
.. இ. அம்பலவாணி
.. வ. செல்லையா
.. க. நாகரத்தினம்
.. மு. சின்னப்பு
.. க. சிதம்பரப்பின்னை

கொழும்பு நிர்வாக உறுப்பினர்

திரு. ச. தெட்சனூழுர் த்தி
Dr. க. பாலசுப்பிரமணியம்
திரு. க. மகாதேவன்

மலேசியா நிர்வாக உறுப்பினர்

திரு. வ. இரத்தினம்
.. ச. பூலோககிங்கம்
.. செ. காராளதிங்கம்

கனக்காம்வாளர்கள்:-

திரு: வ: துரைசிங்கம்
.. ச. மார்க்கண்டேயர்

நன்றி

சித்திரமேழி அருள்மிகு ஞான வயி
ரவர் ஆலய புனராவர்த்தன நூதனப்
பிரதிஷ்டா அட்டபந்தன மகா கும்பா
பிஷேஷகம் திருவருள் துணைகொண்டு அந்
தனைப் பெருமக்கள் ஆசியுடனும் அறிஞர்
பெரியார் அனுசரணையுடனும் ஊர்ப்
பொதுமக்கள் மலேசியாவாழ் நம்மவரின்
ஆதரவுடனும் நடந்தேறத் திருவருள்
பாலித்துள்ளது. ஆலய பரிபாலன சபை
திருக்கோவிலைப் புனருத்தாரணங்க் செய்ய
விரும்பியது. அக்கைங்கரியத்துக்கு ஆக்க
ழர்வமான ஆலோசனையை நகுலேஸ்வர
ஆதீன முதல்வர் சிவ ஸ்ரீ கு. நகுலேஸ்
வரக் குருக்கள் நல்கி உதவியதோடு தம்
குழுவினருடன் மகா கும்பாபிஷேகத்தினை
யும் சிறப்புடன் நடாத்தி வைத்தார்கள்.
இவர்கள் எமது நன்றிக்குரியவர்கள் ஆவர்.

ஆலய நித்திய நைமித்திய பூசைகளைச்
சிறப்புடன் நடாத்தித் திருவருட் பொலிவை
உண்டாக்கி வைத்த ஆலய பிரதமகுரு
சிவ ஸ்ரீ ந. இராமச்சந்திரக் குருக்களுக்கும்
உதவியாளர்களுக்கும் தொழும் பாழர்
களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

விக்கிரகங்களை நிர்மாணித்துதவிய திரு:
நா. பாலகிருஷ்ண ஆச்சாரியார், ஆலய
நிர்மாண வேலைகளைப் புரிந்துதவிய திரு
அ. குமாரசாமி ஆச்சாரியார் குழுவினர்க்
கும் வரணவேலைகளைப் புரிந்துதவிய திரு
இ. கனகராசா குழுவினர்க்கும் எமது நன்றி
கள்.

திருப்பணிக்குப் பணத்தினையும் பொருள்
களையும் வரையாது வழங்கிய ஊர்ப் பொது
மக்களுக்கும், இலங்கையின் ஏனைய பகுதி

யில் வாழ் நம்மவர்க்கும், மலேசியாவாழ்
நம்மவர்க்கும் நன்றிகள் பல.

இயந்திர பூசை உபயங்களைச் செய்து
உதவியவர்களுக்கும் மண்டலாபிஷேகங்களைச்
செய்து தவப் பொறுப் பேற்றவர்களுக்கும் நன்றிகள்.

மகாகும்பாபிஷேகம் முதல் அலங்கார
உற்சவங்கள் வரை சமய சொற் பெருங்க
காற்றியவர்களுக்கும் திருமுறைப் பாரா
யணம் செய்தவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

ஆலயத்தில் சிரமதான வேலைகளைச்
செய்த பழனியானந்தன் சபை இளைஞர்
களுக்கும் மெய்கண்டான் மகா வத்தியா
லய மாணவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள்.

மகாகும்பாபிஷேக நிகழ்ச்சிகளைத்
தொலைக் காட்சியில் பதிவு செய்த திரு: கு.
ப. பரமானந்தன் குழுவினருக்கும் எமது
நன்றிகள்.

இம் மலருக்கு ஆசியுரை, வாழ்த்துரை,
கட்டுரைகள் வழங்கிய பேரற்றஞர்களுக்கும்
எமது நன்றிகள்.

இம் மலருக்கு விளம்பரங்கள் தந்துத
விய வர்த்தகப் பிரமுகர்களுக்கும் எமது
நன்றிகள்.

இம் மலர் சிறப்புற வெளிவர நன்றை
கொடை நல்கிய பெரியவர்களுக்கும் இம்
மலரினைக் குறுகிய காலத்தில் சிறந்தமுறை
யில் அச்செற்றித் தந்த ஸ்ரீ வங்கா ஆச
சகத்தாருக்கும் எமது நன்றி. அத்துடன்
ஆலயத்தினை நிழற்படமெடுத்தும் புளக்
செய்தும் உதவியவர்களுக்கும் நன்றி.

நன்றி, சுபம்

இங்ஙனம்

சித்திரமேழி அருள்மிகு ஞான வயிரவர்
ஆலய பரிபாலன சபையினர்

With best Compliments

GRAMS: "VAAGANAMCO"

PHONE: 22250

என். கே. மயில்வாகனம் அன் கோ.

பலசரக்கு வியாபாரம்

68. 4-ம் குறுக்குத்தெடு,
தொழும்பு-11

N.K.MYLVAGANAM & CO.

General Merchants & Commission Agents

No. 68, 4th Cross Street,
COLOMBO-11.

With best compliments of

S. P. Samy & Co.

30, Prince Street,
COLOMBO 11.

உயர்ந்த ரகம்!

நிதான விலை!

ஏ. கே. பிறதர் ஸ்

22, புதிய மத்திய சந்தை,

யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 7718

பலவகைப்

பிடவைத் தினுசகள்
குறைச்சேலி வகைகள்
றெழுமேட் உடைகள்
அழுசாதனப் பொருட்கள்
குறைந்த விலையில்
பெற்றுக்கொள்ள
கிறந்த ஸ்தாபனம்.

Cheapest in Price/
Latest in Design//
For All Varieties of
TEXTILES
Readymade Garments
Wedding Sarees
&
Fancy Goods.

A. K. BROTHERS

22, NEW CENTRAL MARKET, JAFFNA.

Phone: 7718

With the Best Compliments

Salams Transporters

JAFFNA - - COLOMBO.

Visit For

Presentation, Articale, Eversilver, Fancy Goods.

'SALAMS' 95, K. K. S. ROAD, JAFFNA.
Tele Phone: 7697

'SALAMS' 65, DAM STREET, COLOMBO.
Tele Phone: 35509

For Natural Colour
and Perfect Reception Insist
on

TELEFONKEN TELEVISION

V. K. RAJARATNAM
95, Stanley Road,
JAFFNA.

Best Wishes From

N. M. SULTAN MOHIDEEN HADJIAR
& Son

No. 123-125, K. K. S. Road,
JAFFNA.

For all Fancy Goods.

H. ESMAILJEE & Co.

71-73, கஸ்தரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

போன்: 8016

எச். இஸ்மால்ஜி அன் கோ

எம்மிடம் உள்ளூர், வெளியூர்
காப்பற் வகைகள் (Four) வொறிகளுக்கு
பொடி அடிக்கும் (F) பிற்றிஸ்ல்.....
மெழுகுசில் வகைகள்

இன்னும் பல பொருட்கள்
நியாய ஸ்லைஸ் கிடைக்கும்;
எம்மிடம் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட
றேக்சின் குளோத், பிளாஸ்டிக் குளோத்,
(F) போமிக்கா சீற், பொலித்தீன்
வகைகள், ஒட்டுப்படை வகைகள்
மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெறலாம்;

With Best Compliments From

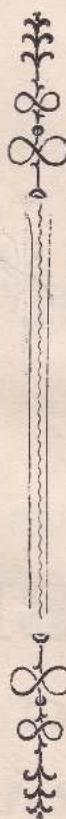

Colombo Traders

198, Galle Road,
Wellawatte

T'phone: 86847.

With Best Compliments from

Kandiah & Son.

Government Building Contractors and
Suppliers of Building Materials.

**180, Manipay Road,
JAFFNA.**

With best Compliments

P. B. UMBICHY Ltd.
SHIPPING AGENTS
CONTRACTORS

E. SHANMUGAM J. P.
Chairman / Director

V. MANICKAM & BROS
S. S. SHANMUGAM & Co.
S. S. WILSON & Co.
MENAMBIKA INDUSTRIES
175, BANK SHALL STREET,
COLOMBO-11.
SRI LANKA.

Office: 21972
32347
Res: 92333

With Best Compliments From

SINGARAJAH SONS

GENERAL MERCHANTS

Dealers in: Hardwares, Cements, Cycle, Water pumps
and Agrochemicals, Spares, Fertilizers,
Ceylon Agriculture Products

இரும்புச் சாமான்கள், கட்டிடப் பொருட்கள், உரவகைகள்,
விவசாய மருந்துகள், சயிக்கில் சயிக்கில் சாமான்களும்,
உள்ளூர் வினைபொருட்களும் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ள சிறந்த ஸ்தாபனம்.

72, 1ST CROSS STREET,

VAVUNIYA.

Telephone: 351

கிளை:

57, பசார் வீதி,
வவுனியா.

Telephone: 231

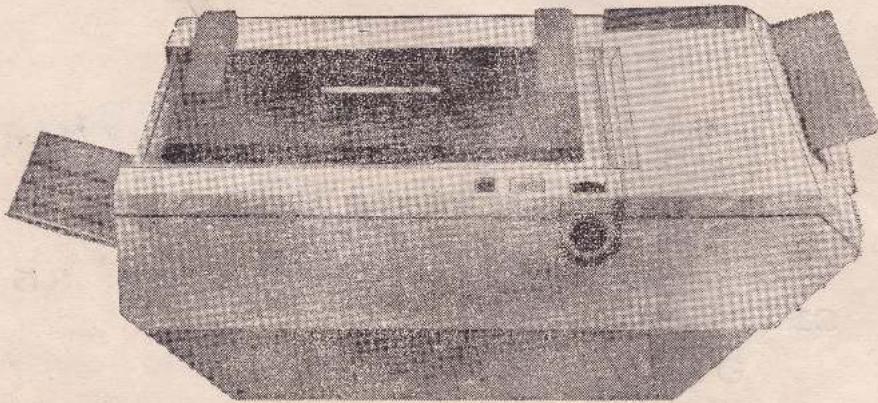
Best Wishes From

CEYLON THEATRES LTD.

Introducing
the biggest news
in small copiers.

Xerox 2300

Sole Distributors:

CEYLON THEATRES LTD

8 Sir Chittampalam A. Gardner Mawatha, Colombo 2

Telephone: 31243

With best Compliments

from

M/s Fairline Group of Industries

No. 36, Kynsey Road,

COLOMBO-8

Manufacturers & Exporters of Ready Made Garments.

Dealers in Textiles and Miscellaneous Items.

With Best Compliments from

Exporters of Cardamoms, Cinnamon, Cloves, Coffee,
Pepper, Mustard, Mace, Maize & Gingerly Seeds,
Importers of Machinery & Spare Parts.

K. K. S. Exports

181, Dam Street,

COLOMBO-12.

PHONE: 32802

CABLES: SABAI COLOMBO

Branch:

K. K. S. MILLS & INDUSTRIES

18/5, Weliamuna Road.
WATTALA.

Residence:

78A, BARNES PLACE,

PHONE: 92141
COLOMBO - 7.